

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XXXIV - Nr. 9001

8 PAGINI - 30 BANI

Simbătă 28 octombrie 1978

O întrebare de mare interes pentru această seară

CARE DIN CELE TREI MEDALII VOR REVENI NADIEI, EMILIEI SAU AMBELOR ?

STRASBOURG, 27 (prin telefon). După mai bine de doi ani de la Jocurile Olimpice din Canada, imaginile gimnasticii armonioase peste care Nadia a valsat ca un fulg dirijat de muzica lui Johann Strauss, întregul mediu ambiant de aici - spectatori, presă și televiziune - doresc ca „mondialele” de la Strasbourg să întrecă „serile de vis” din sala „Forum” de la Montreal. Din punct de vedere cantitativ, Strasbourgul s-a distanțat mult. La Olimpiadă au fost prezente 12 echipe reprezentative de țări, calificate prin concursuri preliminare, la actualele campionate mondiale iau parte 29 de țări. Această uriașă paradă a gimnasticii de pe glob, la care s-a prezentat chiar și San Marino, este impresionantă, la exercițiile liber alese succedându-se, de pildă, timp de 10 ore, aproape 150 de sportive, la toate cele patru aparate, deci aproape 600 de execuții.

Joi seară s-a cerut într-o atmosferă pasionantă, datorită unui public neobosit, captivat de inegalabila frumusețe a acestui sport și avid să vadă ceva peste ceea ce a oferit Montrealul.

Intr-un autobuz care se îndrepta plin cu călători spre sala „Rhenus”, am rugat patru fetițe în vârstă de 10-12 ani să ne spună trei nume de mari gimnaste. Mi-au răspuns în cor: Nadia Comăneci! Au rămas pe gânduri câteva secunde și apoi au izbucnit în ris. N-au mai știut nici un alt nume. Acesta este în fapt efectul aproape hipnotic al popularității Nadiei, după consacrarea de la Montreal.

În sală, majoritatea celor 8000 de spectatori au fost adulți. Ca și copiii din autobuz, ei au căutat-o cu privirea pe Nadia la intrarea în sală, palpitau pentru ea, o răsfățau cu aplauze. Le-au plăcut mult și Muhina, pe care n-au văzut-o la Montreal, Sașoșnikova, noua stea a echipei sovietice, ca și Kathy Johnson (S.U.A.) sau Birgit Suss (R.D.G.) și nu în cele din urmă Emilia noastră, o adevărată libelulă a campionatelor mondiale. Grupa celor mai bune patru echipe feminine ale campionatului mondial - alcătuită din formațiile U.R.S.S., României, R.D. Germane și Ungariei - au răsfățat pe spectatori timp de aproape două ore. De la ora 19 la ora 21 am asistat la o luptă a celor 24 de gimnaste cu aparatele, echilibrul, virtuozitatea, calmul

„Supercampioana română Nadia Comăneci, cu aceeași putere de atracție în rîndurile spectatorilor, este un exemplu de sportivitate.

O admirăm și o respectăm” - scrie presa franceză

și sutimile de puncte din vistieria arbitrelor.

Ceea ce am așteptat de la exercițiile libere ni s-a oferit. Căutările pentru imboșgățirea exercițiilor s-au îndreptat cel mai mult spre acrobație, din care unele mișcări seamănă cu „salturile mortale” cit mai întortocheate, cit mai periculoase. Filatova, la ieșirea de pe birnă, în finalul unuia asemenea salt, a fost la o sutime de secundă de o accidentare gravă. De asemenea, tot Filatova a căzut de două ori la dublul salt înapoi la

mai lent însă, deci mai puțin periculos. Exerciții riscante se fac însă și la celelalte aparate, ca, de pildă, la paralele, aparat la care americancele se remarcă prin încercări spectaculoase. La fel și la sărituri (sovieticele și americancele). La birnă, însă, problema se schimbă și la acest aparat, cel mai dificil, echipa României (48,55 p), Nadia Comăneci (9,90) și Eberle (9,85) au strălucit, realizând cel mai mare punctaj al concursului la un aparat. Publicul, totuși, n-a fost mulțumit și a cerut note mai mari.

De fapt, pornind de la exercițiul la birnă, Nadia a cucerit în câteva secunde sala, care a urmărit-o cu o „liniște de catedrală”, ca apoi să izbucnească în ropote de aplauze. Într-adevăr Nadia a fost uimitoare. La noua structură fizică, ea a păstrat eleganța, precizia și siguranța de acum doi ani. Ea a întrecut cele mai optimiste așteptări. Ziarul „DERNIERE NOUVELLES D'ALSACE” scrie în cronica sa: „Puterea de a-

Aurel NEAGU

(Continuare în pag. a 8-a)

Nadia Comăneci, în splendidul său exercițiu la birnă, notat cu 9,90
Telefona: A.P. - AGERPRES

sol și, ca urmare, depunctată, ea ratând astfel posibilitatea de a participa la lupta pentru desemnarea câștigătoarei la individual compus. La conferința de presă de joi seară, curajoasa Filatova, rămasă la același gabarit mic de la Montreal, a declarat că va insista asupra acestor salturi executate într-un ritm atît de rapid și chiar duminică, la finale, va repeta exercițiile din care a ratat. Dar, această tendință a fost văzută la multe gimnaste și fiindcă este la modă - se pare că arbitrajul ține seama de aceste „noutăți” - Eberle și Vlădărău au executat și ele cu destul succes dublul salt înapoi la sol, într-un ritm

Finalele campionatelor naționale și ale „Daciadei” la DOX

DOAR TREI CAMPIONI ÎȘI APĂRĂ TITLURILE!

● Doi clujeni își dispută centura la „semimuscă”
● Nimeni nu-i rezistă lui Vasile Girgavu ? ● Finală de atracție la semimijlocie: Hoduț - Budușan

Gheorghe Oțelea (stînga) și Iuseim Memet într-o partidă echilibrată, cu multe faze de box autentic
Foto: Dragoș NEAGU

PROGRAMUL FINALELOR

Semimuscă	AL. TUREI	- I. BOBOC
Muscă	M. VIȘAN	- GH. GOVICI
Cocoș	T. DINU	- F. IBRAIM
Pană	GH. OȚELEA	- T. CERCEL
Semișoară	T. TUDOR	- D. ILIE
Ușoară	C. HAJNAL	- S. CUȚOV
Semimijlocie	I. BUDUȘAN	- C. HODUȚ
Mijlocie mică	N. CHIOVEANU	- V. GIRGAVU
Mijlocie	P. ISTRATE	- V. SILAGHI
Semigrea	D. VĂLEANU	- G. DONICI
Grea	D. CĂPĂȚINA	- I. CERNAT

Duminică dimineața, de la ora 10, Palatul Sporturilor și Culturii din Capitală va găzdui reuniunea finală a campionatelor de box pentru seniori. La această gală vor participa 22 dintre cei mai buni pugiliști ai țării, care își vor disputa cele 11 titluri de campioni naționali și ai „Daciadei” pe anul 1978. La acest ultim act nu vor participa campionii anului trecut Remus Cozma, Ion Györfi, Ion Miron, Alec Năstac, Gheorghe Ciocchină - eliminați pe parcurs.

În prima gală semifinală, partidele care au desemnat finalisții categoriei muscă nu

au avut darul să satisfacă așteptările spectatorilor, semn că la această ediție lotul „muștelor” a fost deosebit de slab. Poate că Gheorghe Govici și Marin Vișan, finalisții categoriei, vor reuși să schimbe această impresie duminică dimineața. În revanșă, parcă, meci foarte frumos la categoria pană, între Gheorghe Oțelea și Iuseim Memet. Desfășurată sub semnul echilibrului, partida s-a încheiat cu o decizie, justă, în

Paul IOVAN
Petre HENȚ

(Continuare în pag. a 8-a)

CONDIȚIA AFIRMĂRII NATAȚIEI NOASTRE: MAI MULTĂ MUNCĂ, DE CALITATE SUPERIOARĂ

Jumătatea noului ciclu olimpic constituie și pentru natația din țara noastră, pentru practicanții înotului, ai jocului de polo și săriturilor, prilejul unui bilanț de natură să edifice factorii responsabili, dar și opinia sportivă asupra potențialului actual al loturilor reprezentative din această disciplină cu recunoscută pondere în programul J.O.

Reamintind că, pînă acum, natația n-a reușit să-și aducă decît o modestă contribuție la bilanțul olimpic al sportului românesc - câteva puncte obținute de poloști, dar nici unul de înotători și, după cum se știe, nici o medalie... - ziarul nostru a pus în fața specialiștilor, ca și altă dată, cifre și fapte care au urmat Montrealului, cu dorința de a evidenția acum, du-

pă mai bine de doi ani de activitate, împlinirile și neajunsurile, șansele reale ale unei participări, pe măsura condițiilor și a cerințelor, la J.O. de la Moscova.

Concluziile nu sînt - trebuie s-o spunem clar, de la bun început - decît parțial mulțumitoare, în ansamblu rezultînd, cu excepția unor evidente dar prea puține progrese, îngrijorător de multe deficiențe, la toate nivelurile, în selecția, pregătirea și educarea sportivilor, ceea ce a determinat o creștere lentă a performanțelor și în anul 1978, neîndeplinirea unor importante obiective.

Urmărim cu deosebită satisfacție, mai ales în ultima vreme, ascensiunea valorică a unui grup de înotătoare, în frunte cu talentatele sportive Carmen

Bunaciu, Irinel Pănulescu - în primul rînd -, Anca Miclăuș, Mariana Paraschiv, Mihaela Costea și ne bucurăm, desigur, performanțele promițătoare realizate de câteva junioare cu

Dan GĂRLEȘTEANU

(Continuare în pag. 4-5)

STEAUA - DINAMO poate fi un derby al calității baschetului nostru!

Derbyul baschetbalistic Steaua - Dinamo, din cadrul etapei a 5-a a Diviziei A, prezintă un interes deosebit pentru amatorii de spectacole sportive. Aceasta atît pentru că rezultatele dublei partide din sala Floreasca (azi la ora 18, mîine la ora 10) pot influența, în mare măsură, clasașamentul final al competiției, cit și pentru că în cele două formații evoluează 13 din cei 18 componenți ai lotului reprezentativ alcătuit în vederea participării (în luna mai a anului viitor) la grupa B a campionatului european, fapt care constituie o promisiune asupra calității meciurilor.

Iată și opiniile celor doi antrenori, MIHAI NEDEF (Steaua): „Va fi o întrecere deschisă, în care tenacitatea apărătorilor și păstrarea disciplinei - sub toate aspectele - vor avea pondere hotărîtoare”; DAN NICULESCU (Dinamo): „Echipele sînt mai apropiate valoric ca oricînd și, ca atare, nu poate fi vorba de o favorită certă. Este de așteptat, dată fiind compo-

(Continuare în pag. a 7-a)

Fotbal - Divizia A, etapa a 10-a

DATORIILE CAMPIONATULUI FAȚĂ DE ECHIPA NAȚIONALĂ

CLASAMENTUL

1. F.C. BAIA MARE	9 7 1 1 14-4 15
2. Steaua	9 6 0 3 20-12 12
3. Univ. Craiova	9 4 3 2 16-9 11
4. F.C. Argeș	9 3 1 3 15-12 11
5. Polii Iași	9 4 3 2 7-5 11
6. Dinamo	9 4 2 3 13-7 10
7. Sportul stud.	9 3 4 2 12-8 10
8. A.S.A.	9 4 2 3 13-14 10
9. C.S. Tîrgoviște	9 4 1 4 11-12 9
10. F.C. Olimpia	9 4 1 4 10-12 9
11. U.T.A.	9 3 2 4 14-12 8
12. F.C. Corvinul	9 4 0 5 11-15 8
13. S.C. Bacău	9 3 1 5 5-7 7
14. F.C. Bihor	9 3 1 5 12-16 7
15. Jiul	9 3 1 5 10-14 7
16. Gloria Buzău	9 3 1 5 9-15 7
17. Chimia	9 2 2 5 9-19 6
18. Polii Timiș.	9 1 2 6 5-13 4

Campionatul de fotbal se reia într-o atmosferă tonificată de startul rodnic al echipei naționale în Campionatul european. Sperăm ca acest element să influențeze în bine comportarea competițiilor din primul eșalon valoric, rămase, adeseori, datorate fotbalului și spectatorilor la capitolul CALITATE. Sub acest aspect, iată, așteptăm un bun meci la Baia Mare, unde liderul primește vizita

Universității Craiova, una dintre „maestrele” contraatacului, care știe să lupte în jocurile importante. Balanța echilibrului valoric apare ca pronunțată și în întâlnirile S. C. Bacău - Sportul studențesc și Jiul - Dinamo. Dar IMPORTANT ȘI UTIL ar fi să consemnăm întreceri echilibrate și de frumoasă dispută în alte meciuri. De pildă, la Arad, unde tradiția atractivelor derbyuri U.T.A. -

PROGRAMUL ETAPEI

Arad:	U.T.A.	- POLITEHNICA TIM
Pitești:	F. C. ARGEȘ	- CORVINUL
(Meci televizat)		
MIINE		
Petroșani:	JIUL	- DINAMO
Oradea:	F. C. BIHOR	- F.C. OLIMPIA
Bacău:	SPORT CLUB	- SPORTUL STUD.
Iași:	POLITEHNICA	- GLORIA BUZAU
București:	STEAUA	- CHIMIA RM. V.
(Stadionul Steaua)		
Tg. Mureș:	A.S.A.	- C.S. TIRGOVIȘTE
Baia Mare:	FOTBAL CLUB	- UNIV. CRAIOVA
(Repriza a doua va fi televizată)		
Toate meciurile vor începe la ora 15.		

„Polii” sperăm să nu fie dezmințită. Așteptăm, deci, o etapă a calității, o reducere, la acest capitol, a „debitului” acumulat de Divizia A.

Aportul întrecerii care formează, în fapt, echipa națională e mai necesar ca oricînd acum, cînd a doua și mult mai dificilă confruntare din Campionatul european, meciul cu echipa Spaniei, bate la ușă...

VICTORIA OMENIEI

Șoseaua Buzău — Monteoru. O simbioză deșteptată în ceață, apoi repede mutată într-o burniță persistentă de toamnă, care odată cu apropierea amiezii, s-a transformat în ploale molcomă. Pe această șosea udă, străjuită de comisarari de parcurs, ca niște cerberi ce ascundeau ateleților bunătațile Popasului Merel, oferindu-le în schimb, aci, la punctul de control, niște timpi intermediari, își disputau șansele maratonastii, pentru desemnarea campionului național și al „Daciadei”. În pofida timpului, cursa era tot mai agitată, lăsând să se întrevadă, pe ultimii 10 kilometri, o luptă aprigă pentru întăritate. Alergătorii de cursă lungă își ritmău pasul obosit după căderea picăturilor de ploaie ce le mai răcoareu fața, în timp ce pe lângă ei fluviul circulației rutiere devenea tot mai dinamic, orele „week-end”-ului făcându-se simțite.

Deodată panglică udă a șoselei n-a mai fost suficientă pentru un microbuz și un autoturism care veneau din sens opus și, la vreo doi kilometri de la Popasul Merel, spre Buzău, impactul a fost atât de

Un minut de ETICA

violent că cele două vehicule păreau niște cutii de chibrituri turtite în joacă. O joacă inconștientă și dramatică, în care era vorba de vieți omenești și în elipele de uluială și spalmă care au urmat, un tinăr și-a păstrat singele rece, intervenind imediat pentru salvarea accidentatilor, acordându-le primul ajutor. Era muncitorul Gheorghe Dumbrava în vîrstă de 23 de ani. Era atletul Gheorghe Dumbrava, de la asociația sportivă Chimia Turnu Măgurele, elevul antrenorului Vasile Toporan, cel care, intrerupindu-și fără nici o ezitare cursa, speranțele de afirmare, pentru care s-a pregătit un an de zile, a acordat ajutor semenilor săi aflați în primejdie. Un frumos și piuditor gest de OMENIE din sfera atât de largă (dar și îngustă uneori) care cuprinde și SPORTIVITATEA.

A doua zi cînd, în centrul municipiului Buzău, în cadrul festivității de premiere, era căutat tinărul om-atelet, pentru a i se decerna o cupă a sportivității, un cititor de pe margine, cu plete lungi și minte scurtă se adresa tuturor și zise: „Ce-i tot premiază? Că maratonul tot mi-l putea distiga...”

Gestu încercat de noblete sufletească, de etică proprie societății noastre, a fost însă, cea mai frumoasă victorie a tinărului sportiv, aflat în întrecere nu numai cu adversarii, ci și cu el însuși.

A fost victoria omeniei și fair-play-ului.

Supunem acest exemplu piuditor atenției Comitetului Olimpic român, în vederea propunerii atletului Gheorghe Dumbrava drept candidat la premiul internațional fair-play, care se decerne anual.

Paul SLAVESCU

PLATOUL BUCEGILOR — PÎRTIE LARGĂ „DACIADEI“!

● Mecanizare intensă, gazde în straie noi ● O dilemă de nerezolvat? ● „Așteptăm fără emoție examenul”

Iarna bate la ușă și, tot mai des, nopțile pudrează cu omăt platoul Bucegilor, anunțînd sezonul sporturilor hivernale. „Unde și în ce condiții vom schia anul acesta?”, se întreabă atît cei care vor să facă mișcare în aer liber, dînd curs sfaturilor înțelepte ale multor reputeți medici, cît și, mai ales, cei dornici să ia startul în etapa de iarnă a celei de a II-a ediții a marii competiții naționale „Daciada”.

Cu această întrebare l-am abordat și noi pe Ion Dinu, șeful serviciului cabane din cadrul O.J.T. Prahova, pe care l-am găsit la Babele.

— Incepînd cu acest sezon, accesul pe platoul Bucegilor este ușurat prin darea în folosință a telecabinei Buzeni — Babele. ne-a informat interlocutorul nostru. Și, fiindcă am început cu instalațiile mecanice, voi continua cu inspirarea lor. Aici, la Babele, se vor instala două teleschii mobile (noi le zicem „tele-baby”), unul spre cabana Caraiman, iar altul spre Peștera. Amenajarea pîrtiilor s-a făcut din vreme. La Piatra Arsă, unde terenul este mai plat, nu vom avea instalații mecanice, dar I.A.P.I.T. (întreprinderea de agrement și prestații industriale turistice) din Brașov este gata să instaleze un tele-baby, dacă se va dovedi necesar. La Vîrful cu Dor, unde se ajunge cu telecabina din Sinaia și cu telescaunul de la Cota 1400, vor funcționa două teleschii mobile — unul pe Fata Furnicii, iar altul lângă cabana Vîrful cu Dor. Acestea se vor adăuga celor din Valea Dorului — un telescaun și două teleschii. Un tele-baby va exista și la cabana Valea cu Brazi (Cota 1400). Așadar, ne „mecanizăm” intens, cu dorința expresă de a „deschide” pe platoul Bucegilor o pîrtie largă schiului de masă, întrecerilor „Daciadei”.

— După cum se vede, ați trecut la ofensiva pe Valea Prahovei. Care este situația pe Valea Teleajenului?

— La cabana Muntele Roșu sînt pîrtii foarte bune, dar n-avem încă instalații pentru transportul pe cablu. Și nici în zona stațiunii Cheia. De ce? Pentru că I.A.P.I.T. Brașov instalează teleschii doar „dacă se va dovedi necesar”. Aici intrăm într-o dilemă. Nu vin schiori mulți fiindcă nu există teleschi. Dar n-avem teleschi fiindcă n-avem... schiori mulți. Tot așa se pune problema și la cabana Poiana Izvoarelor, la Buzeni, unde sînt pîrtii ex-

celente pentru începători, pentru cei dornici să facă primele alunecări pe schiuri.

— Care sînt celelalte condiții pe care le oferiți?

— Aproape toate cabanele au îmbrăcat straie noi: cabana Babele s-a renovat și s-a dezvoltat, avînd acum o capacitate de 150 de locuri. La Cheia, Piatra Arsă, Piscul Ciunelui și Poiana Izvoarelor s-a primit mobilier nou, s-au modernizat instalațiile sanitare. Pentru amatori de schi vor exista și monitori care vor da primele lecții, la început în zona Cotei 1500, apoi la Vîrful cu Dor și la Babele. La Sinaia vor funcționa două centre de închiriat schiuri și echipament sportiv. Ne-am pregătit temeinic pentru „sezonul alb”, de aceea așteptăm fără emoție examenul pe care îl vom da în fața vizitatorilor. În concluzie...

Interlocutorul nostru face o pauză, apoi reia:

— În concluzie, puteți scrie că O.J.T. Prahova se străduiește să facă totul pentru ca platoul Bucegilor, ușor accesibil și devînd baza de sport nr. 1 pentru schiorii amatori, să ofere pîrtie largă „Daciadei” acum la startul în cea de-a doua ediție.

Sever NORAN

Așteptăm telefonul dumneavoastră...

„TOPUL SPORTUL” DIN NOU ÎN ACTUALITATE!

Concursul se va desfășura la două probe: săritură în lungime și sprint

Emulația stîrnită în școli, anul trecut, cu prilejul lansării „Topului Sportul” la săritura în lungime (peste 20 de unități de învățămînt participante, alte 30, reprezentînd tot atîtea județe, și-au manifestat dorința de a se număra printre concurențe) ne determină să organizăm cea de a doua ediție a acestei acțiuni sportive de masă.

Primele apeluri telefonice în acest sens ne-au și venit la redacție, de la unități de învățămînt din orașele Bistrița, Drobeta-Tr. Severin, Beius, Tulcea, Rimnicu Vilcea, Deva și București. Așteptăm, de asemenea, cu mare interes lansarea acestei acțiuni sportive de masă colective de elevi din orașele care au participat la „Top” anul trecut: Cimpulung Muscel, Arad, Curtea de Argeș, Suceava și Sibiu, amintindu-și cu satisfacție de faptul că „Topul Sportul” determină numeroase antrenamente „peste program”, un real câștig pentru îmbogățirea activității sportive extrașcolare și, implicit, întărirea organismului elevilor participanți.

Ca și în anul precedent, profesorii de specialitate vor organiza cu elevii și elevii claselor a IX-a (am păstrat, deci, această clasă-pilot pentru „Top”) trecerea unor norme de

control, în orele obișnuite de educație fizică sau cu alte prilejuri, la săritura în lungime cu elan și, ceea ce constituie o noutate, la o probă de sprint, pentru fete pe distanța de 60 metri, iar pentru băieți pe 80 metri. Cele două teste vor fi în măsură să ofere o oglindă a muncii profesorilor de specialitate, să arate totodată felul în care se dezvoltă viteza, forța și îndemnarea elevilor.

Păstrînd „protocolul” din anul trecut, în cazul probei de săritură în lungime se vor efectua două încercări, cea mai bună urmînd a fi considerată performanța-etalon. În acest fel se vor stabili campionii și campioanele pe clase la cele două probe și se va întocmi media celor mai buni 10, care va conta în clasamentul general al „Topului”.

Așteptăm la (telefonul 11.46.48) primele rezultate. Ulterior, redactorii noștri se vor deplasa pentru a confirma, la fața locului, valabilitatea și constanța unor rezultate care se doresc, desigur, mereu mai bune.

Și un ultim amănunt: redacția va oferi și în acest an premii (în cupe, diplome etc.) claselor și elevilor fruntași, precum și profesorilor de educație fizică cu merite deosebite în organizarea „Topului Sportul”. Tuturor, mult succes!

Prin micile orașe ale țării

LA GURA HUMORULUI, SPORTUL FACE ȘI MAI PLĂCUTĂ VIAȚA OAMENILOR...

Zona de muncă a primarului din Gura Humorului, Petru Țăranu, începe în mîină, la fabrica de armoale din cauciuc, la unitatea forestieră, într-o școală sau un magazin. Se duce să se întreprindă de producție, să vadă cum funcționează rețeaua comercială, cum se desfășoară curajul elevilor sau cum le merge florilor și arborilor plantați pe străzile urbei, unde noua geometrie edificată dă o înfățișare modernă fostului firg moldovean.

— Ce face sportul, tovarășe primar?

— Eu ze că face bine, ne-a răspuns primarul. Avem o echipă divizionară A de rugby și una de fotbal în „B”, doi campioni și un maestru al sportului la modelism, altele se află printre fruntașii județului, iar concursurile populare de înot, cros, handbal sau volei au intrat în preocupările cotidiene. Am reușit, în bună parte, deși mulți nu erau încrezători, cînd am trecut la acțiune, să asigurăm o bază materială corespunzătoare unei activități competiționale bogate.

Om al pămînturilor de aici, cîndva miner, prieten statornic al sportului, primarul își aduce aminte cu aceeași emoție de acum șase ani cînd, fiind ales să conducă urbea, avea de rezolvat o sumedenie de probleme gospodărești, printre care și transformarea unui maidan, mai mereu inundat de ape, într-o zonă turistică. Privelește dezolantă de atunci a dispăru și în locul ei a apărut, pe malul stîng al râului Moldova, la 10—15 minute de mers pe jos din centrul orașului, un adevărat parc dendrologic. Pe 7 hectare au fost sădiți mii de puieți de arbori rari, care încadrează și înfrumusețează complexul sportiv format din: terenuri de handbal, volei, baschet, tenis, un bazin de înot pentru adulți și altul pentru preșcolari, platou pentru sporturi tehnico-aplicative, poligon de jocuri pentru copii,

mai multe mese de tenis din plăci de ciment. Se mai află în amenajare — în stadiu destul de avansat — un teren de atletism și o arenă simplă de popice cu două piste.

— Vreți să ne spuneți cum s-au realizat toate aceste frumoase lucrări?

— Să nu credeți că este vorba cumva de o investiție specială. Prima cărămidă s-a pus la temelie bazinei de înot în anul 1971, pornindu-se de la necesitatea

nelor” etc. — și cochetele amenajări sportive am constatat că peste tot domnește o ordine desăvîrșită. Elevii din școlile orașului, cărora li s-au repartizat cîte o zonă anume, întrețin acest vast perimetru al sportului și agrementului.

— Zona turistică din Lunca Moldovei se va lărgi pînă la 20 de hectare, ne-a informat primarul. Vor fi integrate în suprafața el stadionului orașului (cărui li s-a mărit, de curînd, capacitatea cu încă 2.000 de locuri) și un lac de agrement cu ambarcațiuni sportive. Sperăm ca anul viitor să terminăm amenajările sportive de pe malul stîng al Moldovei și, apoi, să extîndem zona turistică pe cealaltă parte a râului, deoarece oamenii vin permanent cu idei, cu propuneri interesante pentru identificarea și folosirea resurselor locale.

Despre el, omul care nu de puține ori a fost văzut pînă în mîină pe lopată sau fîrnăcop, muncînd cot la cot cu concetățenii săi, n-a scos o vorbă. La despărțire, ne-a rugat să consemnăm că tot ce s-a realizat trebuie pus pe seama hărniciei oamenilor de toate vîrstele și profesiile, mereu în căutarea înfrumusețării vieții lor.

Traian IOANIȘESCU

FILIAȚIE ÎN SPORT

Simbăta trecută, la liceul „August Treboniu Laurian” din Botoșani, a avut loc o emoționantă ceremonie, în cadrul căreia elevii și cadre didactice au sărbătorit, cu prilejul împlinirii frumoasei vîrste de 80 de ani, pe fostul dascăl de sport al școlii, Teodor Mînteanșchi. Membru al primei generații de absolvenți ai Academiei de educație fizică (A.N.E.F.) din București, prof. Teodor Mînteanșchi s-a întors în nordul Moldovei și a deținut mulți ani catedra de gimnastică (cum i se spunea pe atunci) a liceului botoșănean.

Evenimentul capătă însă o semnificație deosebită dacă vom adăuga că în anul 1960, atunci cînd prof. T. Mînteanșchi a ieșit la pensie, locul său la catedra de educație fizică a liceului a fost luat de expo-nentul unei proaspete promoții a Institutului de educație fizică și sport (I.E.F.S.) din București, prof. Boris Mînteanșchi, exact așa cum ați bănuț; propriul său fiu!

Astăzi, mîndru de această filiație în sport și pe tîrm pedagogic, prof. Boris Mînteanșchi deține funcția de prim-vicepreședinte al C.J.E.F.S. Botoșani.

RĂSPUNDE-ȚI ÎN POȘTASU

VASILE ȘEORDEAN, COMUNA LEORDINA. Care este adîncimea minimă a bazinei de polo? 1.00 metri. Tîlnița searna de înălțimea unor poloști, ar fi fost cazul ca limita minimă să urce puțin. Dar, deocamdată aceasta este!

MIHAI PETRE, BUCUREȘTI. De-a lungul anilor, au fost mai multe cazuri cînd reprezentativa de fotbal a României a avut în componența ei, aproape în totalitate, jucătorii unei echipe de club, punîndu-se accent pe omogenitatea și evident pe forma deținută atunci de echipa respectivă. Chinezul Timișoara (înainte de 1944), U.T.A., C.C.A. (Steaua) și Rapid (în două rînduri) au dat reprezentativei cîte 8 și chiar 10 jucători. Dacă avem în vedere și schimbările care au intervenit în timpul jocului, în meciul cu Iugoslavia din 1956, disputat la Belgrad, C.C.A. a avut... 11 jucători

name (Popa, Al. Vasile și Pircălab).

ȘTERE AMARIEI, BRAȘOV. La hochei, un jucător poate fi elimi-

nat pe 2, 5, 10 minute și... definitiv. În funcție de abateră comisă.

GHEORGHE MOLOIU, CIMPULUNG MUSCEL. Am mai răspuns la această întrebare. Rețineți, deci: numele de familie: Necula. Prenumele: Răducanu. Dar, de la început, cu toții l-am spus Răducanu, ca și cum ar fi fost numele său de familie și... Răducanu a rămas. Dacă l-am spune acum Necula, nimeni n-ar ști despre cine este vorba!

MARGARETA ZIMBREA, BUȘTENI. La 5 mai 1979, Ion Țiriac va împlini 40 de ani. Nu putem, deci, decât să-l admirăm pentru forța cu care joacă încă în întîlnirile cu tenismani de prima mîină. Ce am putea spune, în acest sens, despre recenta sa victorie asupra americanului E. Dibbs, cota: la ora actuală printre primii 10 jucători ai lumii?

MIHAI GHEORGHE, BUZĂU. În meciurile dintre începători se ivesc asemenea discuții în momentul cînd pionul ajunge pe ultima linie. Dar, dreptatea este de partea dv: pionul respectiv poate fi transformat în orice piesă aflătoare sau nu în acel moment pe tablă, el exercitîndu-și în același timp noile sale prerogative

în echipa națională, care a câștigat acel meci cu 1—0. În partida cu Turcia desfășurată la 23 octombrie 1965, la Ankara, au evoluat 8 jucători de la Rapid (Andrei Motroc, Dan Coe, Greașu, Georgescu Dumitriu II, Ionescu Codreanu) și 3 de la Di-

Un remarcabil succes al filmului românesc!
Numai în Capitală, peste 400.000 spectatori au vizionat într-o lună

REVANȘA

un film de SERGIU NICOLAESCU

În distribuție: Gheorghe Dinică, Sergiu Nicolaescu, Jean Constantin, Amza Pellea, Ion Besoiu, Mircea Albulescu, Silviu Stănculescu.

ROMANIAFILM prezintă în continuare pe ecrane

REVANȘA

o producție a Casei de Filme 5

"BULETINUL DE ȘTIRI" AL CELOR 18 DIVIZIONARE A

U.T.A. — POLITEHNICA TIMIȘOARA. Gazdele, care nu au nici o indisponibilitate, au pregătit cu toată atenția acest meci de tradiție. Timișorenii s-au preocupat și de antrenamentul psihologic. Este un capitol la care aceștia au nevoie de o puternică reconfortare. Indisponibili: Nucă (după jocul cu Honved), Lața (de mai mult timp) și portarul Bathori I. „Poli” pleacă la Arad, astăzi, cu autocarul.

ARBITRII PARTIDEI: S. Drăgulici (Drobeta Tr. Severin), la centru — R. Stăncan și A. Jurja (ambii din București).

F.C. ARGEȘ — F.C. CORVINUL. „Repetiție generală” a echipei argeșene pentru returnul cu C.F. Valencia din turul al doilea al „Cupei U.E.F.A.”. Singura absență din lotul pitestilor — Cirstea, accidentat la Arad, în etapa precedentă. Hunedorenii le va lipsi și în acest meci înaintașul lor cel mai bun, Mircea Lucescu, nerefăcut. Radu Nunweiller a fost în examene și nu a făcut antrenamente. O a treia absență din „11”-le Corvinului este I. Petcu. El a acumulat trei cartonașe galbene și nu va juca.

ARBITRII PARTIDEI: Gh. Etezan (București) la centru — V. Cioclitu (Craiova) și M. Fețu (Suceava).

JUL — DINAMO. Pentru meciul de mine Jul anunță formația completă, cu Dumitrahche refăcut după sciatica, care i-a redus din randament la ultimele partide. La Dinamo, Dudu Georgescu reîntre în centrul liniei ofensive. Vor lipsi din formație Tevi (accidentat în meciul cu F. C. Bihor) și Lucuță.

ARBITRII PARTIDEI: I. Bus (Tg. Mureș), la centru — Cr. Teodorescu (Buzău) și T. Balanovici (Iași).

F.C. BIHOR — F.C. OLIMPIA SATU MARE. Săptămâna aceasta, orădenii au susținut două partide amicale: miercuri cu Alumina Oradea 7-0 (4-0) și joi cu Bihoreana Harghita 5-1 (3-0). Nu există nici o indisponibilitate. La F.C. Olimpia, an-

trenorul Stăicu are multe probleme în alcătuirea formației. Cel doi portari, Feher și Pusztai, sînt indisponibili: primul are o mină fracturată, iar cel de-al doilea — întindere musculară; Sabou nu s-a refăcut după întinderea avută în urmă cu mai mult timp, iar Bathori II a suferit o întindere de ligamente.

ARBITRII PARTIDEI: I. Chilibar, la centru — Fl. Anuțescu (ambii din Pitești) și I. Igna (Arad).

S. C. BACĂU — SPORTUL STUDENȚESC. Deși fără patru titulari, echipa băcăuană a făcut o utilă verificare cu prilejul meciului restantă din „Cupa F.R.F.”, cînd a învins pe Politehnica Iași. Vineri dimineață s-au integrat în lot și cei care au fost cu echipa de tineret în Ungaria: Chitara, Aniohi, Vamanu și Mîndrîlă. Fotbaliștii de la Sportul studențesc au asistat miercuri la meciul cu Iugoslavia, după care au plecat, în „haltă”, la Timiș, pentru două zile de antrenamente. Antrenorii anunță cea mai bună formulă de echipă.

ARBITRII PARTIDEI: V. Toșan, la centru — I. Cimpeanu (ambii din Cluj-Napoca) și C. Szilaghi (Baia Mare).

POLITEHNICA IAȘI — GLORIA BUZĂU. În perioada intreruperii campionatului, studenții ieșeni au efectuat un turneu de patru jocuri în Siria (unul pierdut, 1-2 cu Halyes Aleppo — campioana „en titre” — și trei câștigate; golaveraj general: 13-4; cele mai multe goluri marcate: Nemțeanu — 5; s-au remarcat în acest turneu: Anton, D. Ionescu, C. Ionescu și Micioș). Pentru mine, o posibilă reîntreare: Ursu. Cioclitu este în continuare indisponibil. Gloria Buzău, în schimb, s-a rezumat numai la antrenamente. Nu există accidentați. S-ar putea ca Petrache, refăcut după o hepatită, să apară în formație.

ARBITRII PARTIDEI: Fr. Coloși, la centru — G. Dragomir și C. Jurja (toți din București).

F.C. BAI A MARE — UNIVERSITATEA CRAIOVA. Antrenamente obișnuite la băimăreni. Un singur semn de întrebare în

privința formației de duminică: Condruc, accidentat ușor; refacerea sa va fi încercată pînă la ora partidei. Craiovenii au dublat antrenamentele cu meciuri amicale. Nu vor putea juca la Baia Mare Cămătaru (accidentat în partida cu Gloria) și Marcu (ruptură musculară la jocul de verificare a lotului).

ARBITRII PARTIDEI: C. Ghilă, la centru — Gh. Racz (ambii din Brașov) și M. Buzea (București).

A.S.A. TG. MUREȘ — C.S. TIRGOVIȘTE. O veste bună pentru suporterii mureșeni: reîntre Ispir, căpitanul echipei. Formația din Tirgoviște a urmat programul normal de antrenamente, care s-au desfășurat pe un fond bun, determinat de revenirea între buturi a lui Coman. „Nr. 1” al tirgovistenilor anunță că va face o partidă mare la Tg. Mureș.

ARBITRII PARTIDEI: O. Anderec (Satu Mare) la centru — V. Iacob (Oradea) și Gh. Ispas (Constanța).

STEAUA — CHIMIA RM. VILCEA. Steaua este apt de joc. În schimb, nu vor putea fi folosiți Dumitra (întindere musculară) și Trei (accidentat în meciul de la Iași). Jucătorii echipei Chimia au pregătit cu rîvnă acest meci dificil. Nu sînt indisponibilități și antrenorul M. Pigulea va prezenta cea mai bună formulă de echipă.

ARBITRII PARTIDEI: V. Tătar (Hunedoara), la centru — M. Moraru (Ploiești) și E. Poka (Deva).

Consfătuirea arbitrilor divizionari A, la care au participat și componenții lotului de perspectivă, observatorii pentru arbitri și președinții colegiilor județene, a analizat calitatea arbitrajelor în partidele disputate în campionatul Diviziei A.

În cele două referate ale Colegiului central, prezentate de Vi. Grosu și Gh. Limona, s-a arătat, printre altele, că arbitrul, prin poziția pe care i-o conferă regulamentul, trebuie să impună competițiilor respectul deplin față de regulile de joc. Dar, odată cu derularea campionatului, s-a constatat, cu regret, că abaterile de la regulamentul ale arbitrilor au sporit în frecvență și gravitate. În etapele care s-au scurs, au fost destul de multe situații în care „cavalerii fluerului” au devedit indulgență și lipsă de fermitate la luarea deciziilor, tendință cu vederea, cu multă ușurință, brutalitățile, jocul dur, violent și periculos. Asemenea arbitraje de slabă calitate au fost prestate de Radu Șerban (la meciul Sportul studențesc — Jiul), Al. Ghigea (Dinamo — F.C. Bihor), O. Streng (Politehnica Iași — Steaua), Gh. Ispas (U.T.A. — Steaua), C. Ghiță (Sportul studențesc — Dinamo), Gh. Jucan (Olimpia Satu Mare — Dinamo). O altă deficiență a constă în INEGALITATEA ÎN TRATAREA ACELORĂȘI GREȘELI ȘI INCORECTITUDINI, unele fiind sancționate, iar altele, de același gen, trecute cu vederea. O asemenea optică au avut-o V. Roșu, în partida F.C. Baia Mare — Chimia Rm. Vilcea, și E. Stăncă, la jocul Steaua — Sportul studențesc. Mai grave însă în prestațiile arbitrilor sînt deciziile eronate, neconforme cu realitatea, care au influențat rezultatul final. Așa s-a întâmplat în desfășurarea partidei Dinamo — F. C. Bihor, cînd arbitrul Al. Ghigea, după ce nu a acordat o lovitură

de pedeapsă în favoarea bucu-reștenilor la scorul de 1-0, nu a validat un gol al oaspeților, marcat în condiții regulamentare; compensație, probabil, la greșeala comisă anterior. Au fost frecvente situațiile în care arbitrii nu s-au plasat în concordanță cu evoluția fazelor de joc sau în care tușierii au semnalizat eronat. La meciul Sportul studențesc — Univ. Craiova, arbitrul C. Szilaghi nu a semnalizat o ieșire a mingii din teren, ceea ce a dus la înscrierea unui gol, validat de arbitrul de centru.

Prim-vicepreședintele F.R. Fotbal, N. Irimie, a arătat că în materie de arbitraje nu se înregistrează saltul calitativ de mult așteptat, motiv pentru care multe cluburi și secții de fotbal recuză pe unii arbitri. Conducerea federației a analizat prestațiile necorespunzătoare ale unor arbitri și a hotărît suspendarea lui Radu Șerban, pînă la sfîrșitul campionatului, și a lui Al. Ghigea, pînă la 1 aprilie 1979. De asemenea, s-a dat un ultim avertisment arbitrilor: V. Roșu, N. Raab, T. Andrei și Gh. Jucan. În ceea ce privește deciziile arbitrilor C. Bărbulescu și N. Răinea, la meciul Politehnica Timișoara — F.C. Olimpia Satu Mare, acestea vor fi analizate luni 30 octombrie.

În cadrul consfătuirii a luat cuvîntul tovarășul general lt. Marin Dragnea, prim-vicepreședinte al C.N.E.F.S., care, după ce a amintit preocupările Consiliului Național și ale federației pentru creșterea nivelului fotbalului, a scos în relief aspectele negative ale arbitrajelor prestate în actualul sezon competițional.

În concluzie, a fost subliniat necesitatea ca arbitrii să fie mai fermi în conducerea partidelor, mai exigenți în curmarea jocului dur, să aplice cu hotărîre prevederile Regulamentului de joc.

Pompiliu VINTILĂ

În continuare, despre formarea și promovarea jucătorilor

PETROLUL A „FORAT” NUMAI ÎN JUDEȚUL SĂU

Am publicat, nu demult, un studiu privind formarea și promovarea de jucători la Divizia A în perioada 1970-1978. Ca să explicăm bunele rezultate obținute de Petrolul Ploiești în promovările de jucători — primul loc pe țară, în perioada 1970-78 —, trebuie să ne întoarcem cu ani în urmă. În 1952, Flacăra București (fosta Juventus) s-a mutat în orașul prahovean, dar în același an a retrogradat din Divizia A. Echipa trebuia remaniată, „mai ales întinerită”. S-au mobilizat, atunci, ceva forțe locale și după un an Flacăra Ploiești a revenit în prima divizie, dar trebuia să se aibă în vedere perspectiva. Cum era normal, privirile și preocupările s-au îndreptat și spre juniori. Așa au apărut mugurii unei rodnice colaborări dintre antrenorii Ilie Oană și Traian Ionescu. Ultimul, cu ochiul meseriașului priceput și cu un prețios ajutor al organelor locale, a adunat juniorii cei mai buni de pe cuprinsul regiunii Ploiești de atunci, a alcătuit o formație redutabilă (care avea să joace în finala campionatului național) și în 1956-57 avea să dea divizionarelor A aproape o echipă întreagă și de mare perspectivă. Cîteva nume vor fi convingătoare: Ștecu, Enăchescu, Florea, Buzea, Tabarcea, Dridea I, George Marin. Paralel, Ilie Oană „răscolea” echipele mici din Cîmpina, Moreni, Sinaia, din Ploiești. Așa au apărut pe scena Diviziei A jucători necunoscuți, care, mai târziu (în 1958 și 1959) aveau să câștige campionatul țării sau să ajungă în reprezentativele României: Fronea, Pahonțu, Neacșu, Zaharia, Botescu, Bădulescu, Bada, M. Marcel, M. Ionescu, Voinea, Dumitru Nicolae și alții.

Bilanțul acesta al ultimilor ani arată că echipe mici și antrenori fără nume au format, în continuare, fotbaliști capabili să joace în Divizia A. Se cuvine însă să spunem că centrul de copii și juniori de la Petrolul — bine încadrat și cu o bună bază materială — ar trebui să-și sporească producția. Ne amintim de activitatea, de pasiunea și interesul antrenorului Gh. Duminescu în depistarea și formarea de juniori

talentați (cu care a ajuns și în finala campionatului național), dar trebuie să spunem că acest centru nu a mai dat jucătorii de altădată, mai ales dacă-i raportăm la fotbalul național, la echipele reprezentative de juniori, tineret și seniori. Spre acest aspect conducerea echipei Petrolul — care traversează acum o perioadă dificilă — și forurile locale trebuie să-și îndrepte atenția. Promovările trebuie să aibă întotdeauna acoperire în valoarea jucătorilor în cauză și să nu fie doar rodul unei situații de moment. În concluzie, la numărul mare de promovări în Divizia A — fapt de necontestat — trebuie să se adauge o calitate sporită în privința valorilor care vor fi lansate în fotbalul din țara noastră.

Constantin ALEXE

PROGRAMUL ȘI ARBITRII MECIURILOR DIN ETAPA DE MINE A DIVIZIEI B

SERIA I: Muscelul Cîmpulung — C.S.M. Suceava: I. Bonini (București); Tractorul Brașov — Nitrămonia Făgăraș: E. Svitlec (București); Viitorul Vaslui — Oltul Sf. Gheorghe: Ilie Roșoga (București); Relon-Ceahlăul P. Neamț — Progresul Brăila: I. Miș (Tg. Mureș); Victoria Tecuci — F. C. Constanța: N. Georgescu (București); I.C.I.M. Brașov — Constructorul Iași: L. Frunză (Sibiu); F. C. Brăila — F.C.M. Galați: V. Roșu (București); Portul Constanța — Delta Tulcea: V. Ivanovici (București); Minerul Gura Humorului — Steagul roșu Brașov: V. Catană (Carei).

SERIA A II-a: Metalul București — Metalul Plopieni: C. Munteanu (Galați); Electroputere Craiova — Viitorul Scornicești: C. Marcu (Rm. Vilcea); Rulmentul Alexandria — F.C.M. Giurgiu: I. Tănase (Tirgoviște); Progresul-Vulcan București — Poiana Cîmpina: H. Nicolau (Brașov); Șoimii

Sibiu — Rapid București: N. Dinescu (Rm. Vilcea); Chimia Tr. Măgurele — Gaz metan Mediaș: M. Bercan (București); Dinamo Slatina — S. N. Oltenița: P. Baban (Iași); Petrolul Ploiești — Autobuzul București: Gh. Popa (Pitești); C.S.M. Drobeta Tr. Severin — Chimia Brazi: C. Raica (București).

SERIA A III-a: C.I.L. Sighet — C.F.R. Timișoara: R. Dumitrică (Arad); U. M. Timișoara — F.C.M. Reșița: Fl. Cenea (Caracal); C.F.R. Cluj-Napoca — Victoria Călan: N. Petriceanu (București); Infrățirea Oradea — „U” Cluj-Napoca: C. Dinulescu (București); Minerul Anina — Ind. sîrmei C. Turzii: V. Măndescu (București); Metalurgistul Cugir — Mureșul Deva: C. Matache (București); Aurul Brad — Minerul Moldova Nouă: Gh. Ionescu (Brașov); Gloria Bistrița — Dacia Orăștie: V. Murgășan (București); Minerul Cavnic — Chimica Tîrnăveni: I. Arcălean (Bistrița).

CINE NU NUMĂRĂ CARTONAȘELE GALBENE...

PIERDE MECIUL!

Comisia de disciplină a F.R.F. a ridicat dreptul de organizare pe teren propriu, pe una sau mai multe etape, unor echipe pe terenul cărora spectatorii au provocat incidente. Este vorba de Bradul Roznov (3 etape), Minerul Comănești (2), Chimia Turnu Măgurele (1) și Avîntul Mineciu (1).

Pentru încercare de lovire a adversarului, Rontea (Rapid) a fost suspendat pe 3 etape.

Pentru lovirea arbitrilor, Cicoară (Bradul Roznov) a fost suspendat pe 1 an.

Meciul dintre divizionarele B Autobuzul și Progresul-Vulcan, încheiat pe teren cu scorul de 1-0 în favoarea celei de a doua echipe, a fost omologat cu rezultatul de 3-0 pentru Autobuzul, întrucît Progresul-Vulcan l-a folosit în acest meci pe Ionel Popa, care ACUMULASE TREI CARTONAȘE GALBENE ȘI, DECI, NU AVEA DREPT DE JOC. Jucătorii, antrenorii și conducătorii de echipe să țină, deci, o evidență strictă a cartonașelor galbene. Altfel, se vor trezi în situația Progresului-Vulcan...

LOTO — PRONOSPORT INFORMEAZĂ

ASTĂZI ESTE ULTIMA ZI PENTRU PROCURAREA BILETELOR LA TRAGEREA

care va avea loc mine, 29 octombrie, în sala Clubului Progresul,

din str. Dr. Stăncovici, la orele 17. Rezultatele vor fi transmise la televiziune în cursul serii.

În agențiile LOTO-PRONOSPORT se găsesc de vânzare și bilete gata completate.

NUMAI ASTĂZI SE MAI POT DEPUNE ȘI BULETINELE LA CONCURSUL PRONOSPORT DE MINE, 29 OCTOMBRIE 1978.

NUMERELE EXTRASE LA TRAGEREA LOTO DIN 27 OCTOMBRIE 1978

Extragerea I: 60 47 86 32 89 14 42 83 3.

Extragerea a II-a: 72 21 83 33 77 18 71 11 41.

Fond total de câștiguri 1.196.725 lei din care 459.082 lei report la categoria I.

Plata câștigurilor de la această tragere se va face astfel: în municipiul București de la 6 noiembrie pînă la 27 decembrie 1978, în țară de la 9 noiembrie pînă la 27 decembrie 1978.

LA JUMĂTĂTEA CICLULUI OLIMPIC Montreal '76-Moscova '80

NATAȚIA TREBUIE SĂ VALORIFICE COM

PENTRU A OBTINE PRIMELE MED

„INSTRUIREA SPORTIVILOR FRUNTAȘI NU A FOST SUFICIENT CONTROLATĂ”

VALERIU MALTOPOL, secretar al F. R. Natație: Natația nu a contribuit niciodată la zestre de medalii olimpice a sportului românesc; la Moscova însă, atât înotătoarele, cât și poloștii au perspective evidente de a figura pe locuri de frunte și ca atare ne-am propus să cucerim la J.O. din 1980 cite o medalie la înot și polo. Anul trecut, înotătoarele și-au îndeplinit și chiar depășit obiectivele stabilite; anul acesta, doar Carmen Bunaciu (locul IV la 200 m spate) s-a apropiat foarte mult de ceea ce și-a propus, dar așa cum am văzut-o concurând la C.M. am convingerea că ea este bine lansată în „cursa olimpică”. În schimb, de la Pănulescu așteptam incomparabil mai mult, chiar dacă ea a avut de înfruntat, la „europenele” de juniori, adversare cu un an mai în vîrstă.

Ce le-a împiedicat pe cele două sportive fruntașe să obțină medalii în aceste mari competiții ale anului? Bunaciu prezintă încă deficiențe în tehnica de înot, are întoarceri slabe, iar antrenarea sa a neglijat, în oarecare măsură, pregătirea acestor elemente. În ceea ce o privește pe Pănulescu, s-a greșit în alegerea mijloacelor pentru atingerea virtuții de formă sportivă. Este adevărat, și noi am păcătuțit lăsînd, la cererea lui M. Mitrofan, toate problemele pregătirii sportive în seama antrenorului. Specialiștii din medicina sportivă și din cercetarea științifică nu și-au adus aportul cuvenit, mai ales în cazul înotătoarei ploieștence.

Firește, ne bucură că echipa de polo a obținut calificarea pentru turneul olimpic, lăsînd în urmă, printre alte formații, și pe deținătoarea medaliei de bronz (Olanda) la J.O. din 1976. Dar poziția finală nu ne poate satisface. Cred că jucătorii noștri nu au muncit suficient în acest an, socotind că dacă au cîștigat 4 turnee internaționale, medalia la „mondiale” este în buzunarul lor! Dar n-a fost așa, pentru că ei nu stăpînesc încă suficient mijloacele de concretizare în situații de superioritate, nu dovedesc întotdeauna stăpînire de sine, au încă un moral fragil. De asemenea, echipa a plătit adesea pentru lipsa de disciplină a jucătorilor și antrenorilor. Rezultă că pregătirea sportivilor fruntași — atât la înot, cât și la polo — nu a fost suficient controlată. Ceea ce a avut, evident, efecte negative.

În perioada următoare vom urmări în permanență modul în care sînt respectate planurile de antrenament, care cuprind serioase creșteri în ceea ce privește volumul și intensitatea efortului. Totodată, vom continua schimbările de experiență cu tehnicieni din țări în care înotul cunoaște o largă dezvoltare și vom căuta să valorificăm mai bine informațiile obținute. Pentru fortificarea echipei de polo vom întări, în primul rînd, colectivul de conducere tehnică. În paralel cu pregătirea lotului olimpic ne vom preocupa susținut și de eșaloanele imediat următoare, pentru ca acestea să-și împlinescă datoria de a oferi continuu primei reprezentative jucători de certă valoare. Vom dovedi în permanență intransigență față de orice abatere disciplinară, fie în pregătire, fie în activitatea competițională.

În același timp este de așteptat o contribuție sporită a secțiilor și cluburilor. Pentru că echipa olimpică nu reprezintă doar federația, ci întreg polo-ul românesc L.

ȘI, TOTUȘI, BUNACIU ȘI PĂNULESCU AU ÎNOTAT PREA PUȚIN LA ANTRENAMENTE!

TIBERIU MUNTEANU, antrenor coordonator al lotului republican: Înotătoarele care se pregătesc pentru J.O. de la Moscova și-au îndeplinit, și chiar depășit, obiectivele de performanță prevăzute pentru anul 1977; în schimb, anul acesta, ele le-au realizat doar parțial și din lotul cu care s-a pornit inițial la drum, au rămas practic doar două sportive, Bunaciu și Pănulescu, care continuă cu frumoase perspective „cursa olimpică”. Iată și cauzele care le-au împiedicat pe cele două sportive să cucerească medaliile la care se așteptau (și noi, la rîndul nostru) în competițiile majore ale anului: în ceea ce o privește pe Carmen Bunaciu: — deși volumul de muncă al sportivei a crescut, el se dovedește încă insuficient

comparativ cu ceea ce lucrează actuala campionă ale lumii; — intensitatea parcurgerii distanțelor de antrenament nu s-a ridicat la cerințele obținerii unor performanțe maxime; — reducerea prea mare a volumului de muncă și a intensității în perioadele premergătoare marilor competiții; — număr insuficient de participări în concursuri de valoare (n.r. Bunaciu nu s-a întîlnit tot anul cu cele trei sportive care au devansat-o în proba de 200 m spate a C.M.); — avînd în pregătire o grupă prea mare și eterogenă, antrenorul Cristina Șoptereanu nu s-a preocupat suficient pentru corectarea deficiențelor tehnice din stilul campioanei noastre.

În ceea ce o privește pe Pănulescu, nereușita ei la C.E. de juniori se poate explica prin: a) lipsa unei asistențe medicale care să urmărească și modifice biologia și fiziologia survenite în ultima perioadă; b) scăderea bruscă a volumului de muncă în luna care a precedat competiția supremă; c) înțelegerea greșită de către antrenorul M. Mitrofan a pregătirii sportive pentru participarea la unele concursuri intermediare, fără obiectiv (Linz, București, Brăila).

După părerea mea, ambele sportive păstrează șanse de a ajunge la Moscova în disputa pentru medalii. Pentru anul viitor, cele două înotătoare vor trebui să-și atingă obiectivele de performanță la întrecerile „Săptămîni preolimpice” de la Moscova (19-27 iulie), toată pregătirea lor fiind subordonată îndeplinirii și-frelor planificate la concursul respectiv. Bunaciu și-a propus parcurgerea la antrenament a 900 km în plus față de ce a realizat în 1978, iar în planul de pregătire al lui Pănulescu figurează 200 de ore mai mult decît în acest sezon și un plus de 20 la sută în ceea ce privește intensitatea repetițiilor în antrenament. Ambele vor trebui să lucreze zilnic, cel puțin cite o oră, la mini-gym, pentru dezvoltarea forței specifice, capitala la care continuă să fie deficitară. Este de dorit, în același timp, un sprijin efectiv din partea asistenței științifice și medicale, fără de care atingerea obiectivelor propuse pentru J. O. va fi foarte greu de realizat.

PLANIFICAREA PREGĂTIRII ÎN SEZONUL DE VARĂ A FOST GREȘITĂ

Prof. AUREL URMUZESCU, cercetător și metodolog, care a participat direct la pregătirea înotătoarelor din grupa Cristinei Șoptereanu: „În primul rînd, obiectivele, și în special cel al lui Bunaciu, au fost extrem de exigente. Pe de altă parte, noastră campionă a despărțit-o aproape trei secunde de canadianca Cheryl Gibson clasată pe locul III în proba de 200 m spate a C.M., și este limpede pentru toți că ea nu a ajuns încă la o valoare care

s-o instaleze, cu certitudine, pe podiumul de premiere al unei Olimpiade, sau al unui campionat al lumii. Din cercetările făcute am constatat unele greșeli — în parte mă fac și eu vinovat — în planificarea pregătirii. Pentru ciclul de iarnă, de pildă, pregătirea de bază i s-a afectat 9 săptămîni, iar celei din perioada competițională numai patru. În vară, raportul s-a inversat: primei părți i s-au afectat aproximativ 6-7

săptămîni, iar cea de a doua perioadă s-a întins pe aproape 10 săptămîni, din cauza datelor necorespunzătoare la care s-au ținut, anul acesta, campionatele de seniori.

În ceea ce o privește pe Irinel Pănulescu, cred că antrenorul M. Mitrofan a greșit în mijloacele folosite pentru atingerea virtuții de formă sportivă. Pentru perioada care urmează se cer în mod imperios sporirea volumului de lucru, în special la Bunaciu, precum și a intensității. Vor trebui să dispară pur și simplu din antrenament „jungimile” parcurse fără cel puțin 50 la sută intensitate! Ambele sportive mai au nevoie de corecturi în privința tehnicii de înot, iar la Bunaciu se cere o preocupare sporită pentru dezvoltarea forței; întoarcerile sale sînt încă puțin eficiente, din lipsa forței de împingere în peretele bazinului. În sfîrșit, sînt absolut necesare concursuri directe cu cele mai valoroase adversare, cele care realmente pot confirma posibilitățile unui sportiv.

Irinel Pănulescu încearcă să nu rămînă doar o speranță...

CONDIȚIA AFIRMĂRII NATAȚIEI NOASTRE

(Urmare din pag. 1)

reale perspective de progres. Cele mai multe, și justificate, speranțe se îndreaptă însă, cel puțin la ora actuală, doar spre Carmen Bunaciu, creditată chiar cu șansa cuceririi unei medalii olimpice, și Irinel Pănulescu. Ceea ce atrage atenția asupra numărului redus de înotătoare capabile să facă față exigențelor unor marje competiții și mai ales Jocurilor Olimpice. Oricum, analiza rezultatelor de pînă acum, precum și perspectivele infățisate de mulți dintre invitații la dezbaterile noastre, reliefează faptul că la lotul feminin s-a realizat o participare conștientă și entuziastă în procesul de pregătire, că sportivele muncesc mult, cu ambiție și dăruire. Avem astfel motive să așteptăm cu încredere perioada următoare în care, cu un sprijin mai eficient din partea federației, a cluburilor, a specialiștilor — antrenori, medici, cercetători, metodști — aceste fete pot să se apropie și mai mult de performanțele previzibile pentru... podiumul olimpic de la Moscova.

Cu totul diferit, deși condițiile sînt în întregime asemănătoare se prezintă situația la lotul masculin, unde se muncеște puțin, de către sportivi dar și de către antrenori, unde există o stare de neînțeleasă resemnare. Lipsa dorinței de auto-depășire. Cu multă greutate am putea reține vreun nume de sportiv care (cel puțin pînă la ora actuală) să se înscrie măcar pe lista celor care pot furniza... surzirea la Jocurile Olimpice. Dealtfel, înotul masculin în perspectiva J.O. din 1980 aproape că a fost ignorat

și în cadrul dezbaterilor pe care le publicăm în acest număr.

Este știut faptul că poloștii și-au cucerit dreptul de a concura la Olimpiada de la Moscova, dovedind o valoare care-i menține în elita europeană și mondială. Încercăm însă regretul că jucătorii noștri n-au reușit performanțele superioare la care ne așteptăm și pe care dealtfel și le-au propus. Afirmarea la care aspiră îndreptățit echipa de polo este pe deplin posibilă, dar numai cu condiția eliminării unor lipsuri în disciplina de pregătire și în comportament, cu o mobilizare mai mare și, de asemenea, prin continuarea procesului de întinerire, multă vreme neglijat.

Lotul de sărituri continuă să prezinte aceleași vechi carențe: muncă puțină și de slabă calitate, antrenori care nu se preocupă de perfecționarea pregătirii lor în raport cu exigențele actuale, în general o stare de mediocritate căreia ar trebui, în sfîrșit, să i se pună capăt, dacă mai există dorința participării la J.O.

Așadar, echipa de polo și citeva „flori” în înotul feminin. Cam atât! Mult prea puțin, față de cerințe și față de condițiile create pentru dezvoltarea și afirmarea multilaterală a natației noastre (în ultimii ani s-au dat în folosință noi bazine — la Baia Mare, Constanța, Brăila, Hunedoara, Timișoara...); a crescut numărul unităților școlare și sportive cu profil; a fost asigurată un calendar intern și internațional corespunzător ș.a.). Dar, s-a pierdut mult timp, s-au făcut destule greșeli și consecințele s-au văzut limpede. Ne-au spus-o cu sinceritate și participanții la

dezbaterile organizată acum, la jumătatea ciclului olimpic. Este bine, dar nu suficient. Rămîne ca fiecare să facă și pasul următor, trecînd de la recunoașterea deficiențelor la eliminarea lor grabnică, la o muncă susținută și responsabilă.

Fără îndoială, se așteaptă mai mult de la activul federației de specialitate. Am reținut însă și punctele de vedere potrivit cărora la îmbunătățirea substanțială a activității de selecție și pregătire a sportivilor fruntași, la fortificarea sub toate aspectele a natației din țara noastră, vor trebui să contribuie cu eficiență sporită toți cei care au atribuții în acest domeniu.

Avem deseori prilejul să urmărăm transmisiile televizate de la marile competiții de înot, polo sau sărituri și rămînem întotdeauna impresionată de talentul dar mai ales de perfecțiunea pregătirii și evoluțiile campionilor și recordmanilor, nu o dată sportivi foarte tineri. Ca să ajungi aici trebuie folosite toate mijloacele științifice de selecție, antrenament, recuperare etc., trebuie realizat un efort comun și intens al celor mai pricepuți tehnicieni din diferite domenii de activitate, apropiate sau direct legate de sportul de performanță.

Or, la noi, cum spuneau unii dintre interlocutori, se muncеște mult sub nivelul cerințelor, cînd e mai mare nevoie de un specialist sau altul acesta se află... în vacanță, unii antrenori se mulțumesc cu ce știu (cunoștințe evident depășite) din vremea cînd erau ei înșiși sportivi. Timpul rămas pînă la Jocurile Olimpice din 1980 poate fi suficient pentru eliminarea unora dintre aceste neajunsuri și a-

ceasta ar deschide, credem, natației din țara noastră drumul spre realizarea unei afirmări la marile competiții internaționale, inclusiv la J.O. de la Moscova.

Poate că niciodată în istoria participării la Jocurile Olimpice, înotătoarele noastre (prin Carmen Bunaciu, dar...) și echipa de polo n-au avut șansele pe care — în pofida lipsurilor semnalate — le au acum, pentru ca, printr-o pregătire temeinică, valorificînd superior condițiile create și, în mod obligatoriu, ajutați efectiv, permanent, de cei mai buni tehnicieni, să cucerească primele medalii olimpice pentru sportul natației. Este o contribuție de mult așteptată. Ea trebuie să determine măsuri hotărîte din partea tuturor factorilor responsabili și în același timp să trezească ambiții cit mai îndrăznețe în rîndul antrenorilor și sportivilor.

Avem un exemplu care ar trebui urmat. De cîtiva ani, zeci și zeci de mii de copii absolvă cursurile de inițiere la înot. Este o acțiune vastă, o muncă frumoasă dar deloc ușoară. Rezultatele excelente, acea imagine de fiececă dată emoționantă a bazinelor pline de „delfini”, sînt urmarea unor eforturi comune ale C.N.E.F.S., F. R. Natație, Ministerul Educației și Învățămîntului, C.N.O.P., U.T.C., prin care se îndeplinește în tot mai bune condiții unul din principalele obiective ale natației românești. Asemenea eforturi, asemenea colaborare la toate nivelurile, sînt necesare și în activitatea de performanță. Este, credem, punctul de plecare și spre podiumul olimpic de la Moscova...

FORTIFICAREA ECHIEI NU ESTE DOAR O PROBLEMĂ

CORNEL MĂRULESCU, antrenor federal: După cum se știe, la turneul olimpic din 1976 (Montreal) echipa de polo a României a obținut cea mai bună poziție (locul IV), din istoria participărilor sale în competiții oficiale de amploare. Un an mai tîrziu, la Sofia, poloștii români au intrat și în posesia titlului de campioni mondiali universitari. Cum era și normal, apreciînd posibilitățile jucătorilor noștri, F. R. Natație și-a propus ca obiectiv pentru J.O. din 1980 cucerirea unei medalii. Anul acesta, jucătorii noștri au și obținut calificarea pentru turneul de la Moscova, dar obiectivele lor intermediare nu au fost îndeplinite decît parțial; în 1977, la Jönköping, echipa României a obținut doar locul 7 la C.E., iar în 1978, la „mondiale” ea s-a clasat pe locul 6. Cum se explică această pierdere de poziții?

Jucătorii au avut cele mai bune condiții de pregătire, iar calendarul jocurilor și turneele a fost bine alcătuit. Și totuși, echipa noastră nu s-a dovedit suficient de puternică pentru a face față unor adversari de valoare și tuturor condițiilor de concurs. De ce? Anul trecut, echipa a muncit foarte mult; animozitățile dintre jucători, lipsa de coeziune i-au împiedicat însă să obțină și o performanță la „europene”. Anul acesta, atmosfera de lucru a fost mult îmbunătățită, lotul a devenit mai omogen; s-a muncit însă mai puțin decît ar fi trebuit. Aceasta pe de o parte.

Aria de selecție continuă să fie limitată. Se știe, în țara noastră numărul de secții este minim, iar grupul de antrenori extrem de eterogen; și

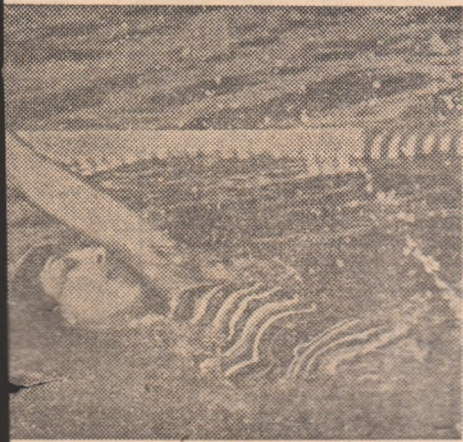
DO
PEN

CRIS
antreno
din Bol
medalie
Insă sînt
cu toată
n-ar fi
cele trei
(S.U.A.)
Gibson
trecut-o
spate a
din 197
men în
într-o c
ele ave
de aser
a ajung
depăși,
serioase
maj de
nu este
lipsesc
Nid im
cărora
cunde
lucite, s
suficien

tehnică
fără m
conduc
ocupă
contin
lor juc
mea, f
forma
echipa
multip
ficării
seama
activul
greșită
meroas
Ce m
următo
chipa
cova
sonal
antrene
gem pe
mentar
arbitri
învățam
șelile,
mult p
gal la
adversa
fundal
deosebi
răm es
tactic
minant
mele lo
Totod
eforturi
lotului.
foarte
Gheorg
pescu,
Costres
Colceri
ria Ni
rîndul
jucător
prime
George
Ilie Gh
fas) va
pe cei
aduce
echipei

LE SUPERIOARE

OLIMPICE

Carmen Bunaciu, una dintre cele mai bune specialiste din lume la procedeul spate

RESPECTIV, 5 SECUNDE...

REANU, adevărat, va trebui să ne propunem obiective curajoase și realiste. Nu văd cine ar putea corecta în 1979 actualele recorduri mondiale — 61,51, la 100 m și 2:11,93 la 200 m, iar la Moscova se va câștiga, probabil, cu 61,2—61,3 și, respectiv, 2:11,5. Pe Carmen o despart la această oră, de cifrele pronosticate, cite trei și, respectiv, cinci secunde, și cred sincer că vom putea reface acest handicap.

Pentru aceasta va trebui să mărim volumul de lucru cu aproximativ 30 la sută, iar intensitatea va trebui să atingă, de asemenea, cote dintre cele mai ridicate. Zilnic va trebui să lucrăm cel puțin o oră pe uscat pentru dezvoltarea forței specifice. Și ar mai fi ceva: Carmen nu are voie să scape nici un prilej de confruntare directă cu cele mai bune specialiste din lume, la procedeul respectiv.

Portarul echipei naționale, Doru Spînu, a fost, incontestabil, jucătorul nr. 1 al anului

ARBITRII SÎNT DE VINĂ? „ADEVĂRUL ESTE CĂ NU ȘTIM SĂ JUCĂM FINALURILE DE PARTIDĂ!”

DINU POPESCU (191 de jocuri internaționale în 9 ani), căpitan al echipei naționale la 1978, este unul dintre decanii de vîrstă ai „7”-ului reprezentativ. Solicitîndu-l pînă la urmă la legătură cu evoluțiile formației române în primul doi ani ai ciclului olimpic (1977—1980), el se-a declarat:

Anul trecut, la „europene” se-am clasat abia pe locul 7; dacă cineva ar fi avut curiozitatea să alcătuiască un clasament cu toate scorurile înscrise în foile de arbitraj după trei reprize ale fiecărui meci, ne-ar fi acordat medalia de argint! Atunci, a fost împede: a-am știut să jucăm finalurile de partidă și nu am avut un portar sigur în spatele nostru. La numai cîteva zile după turneul de la Jönköping am devenit campioni mondiali universitari.

Seria succeselor a continuat și în 1978 (patru victorii în 5 turnee), dar la „mondiale”, adică exact la principala examene, nu am obținut decît poziția a 6-a și calificarea pentru J.O. Față de condițiile pe care le-am avut la dispoziție și de modul în care ne-am pregătit consider că este insuficient și principala vinovăți sistem

In dezbatere: DE CE N-AU FOST ÎNDEPLINITE TOATE OBIECTIVELE INTERMEDIARE? CE TREBUIE FĂCUT?

În ierarhia sporturilor olimpice, natația ocupă — după atletism — un binemeritat loc secund. Nu mai puțin de 31 de titluri, 93 de medalii și 682 de puncte sînt atribuite de fiecare dată celor mai buni inotători, jucători de polo și săritorii din lume.

Din 1952 și pînă în prezent, reprezentanții natației românești nu au lipsit de la startul olimpic. Dar, excepțindu-l pe poloștii, de două ori pe locul V (în 1960 și 1964) și o dată pe locul IV (în 1976), ceilalți sportivi au avut prezențe mai mult simbolice, nereușind să cucerească măcar un singur punct.

Acum, cînd ne mai despart doi ani de J. O. de la Moscova, poloștii și inotătoarele din țara noastră ținesc, cu șanse reale, puncte și medalii olimpice. Și aceasta în condițiile unei concurențe crescînde de la an la an. Echipa de polo și-a cucerit deja dreptul de participare la turneul de la Moscova, iar două dintre inotătoarele noastre fruntașe, Carmen Bunaciu și Irinel Pănulescu, dețin performanțe competitive pe plan mondial.

Dar pentru a-și atinge obiectivele pe care și le-au propus, sportivii noștri mai au nevoie de serioase acumulări, de o veritabilă fortificare în disputele premergătoare Olimpiadei cu cei mai valoroși adversari. Și aceasta cu atît mai mult, cu cît ei nu și-au realizat decît parțial obiectivele intermediare planificate pentru 1978.

La înot, Carmen Bunaciu a fost a 4-a în proba de 200 m spate a C.M., dar la o distanță de aproape trei secunde de locul III, pe care îl ținea. Este adevărat că spre deosebire de anul trecut, cînd a sosit a 3-a, în aceeași

probă, la „europene”, de această dată campioana țării nu a mai fost întrecută decît de o singură inotătoare de pe continent, Birgit Treiber (R.D.G.). Oricum însă, cu actualul ei record, Bunaciu este încă departe de podiumul olimpic și lucrul acesta ni-l demonstrează însăși lista celor mai bune 10 performere ale anului:

1. Linda Jezek (S.U.A.) 2:11,93 RM;
2. Birgit Treiber (R.D.G.) 2:13,74;
3. Antje Stille (R.D.G.) 2:13,81;
4. Cheryl Gibson (Canada) 2:14,23;
5. Glenda Robertson (Australia) 2:15,70;
6. Cornelia Polit (R.D.G.) 2:15,81;
7. Ute Winter (R.D.G.) 2:16,33;
8. Carmen Bunaciu (România) 2:16,65;
9. Daniela Beier (R.D.G.) 2:16,92;
10. Dian Girard (S.U.A.) 2:17,04.

În proba de 100 m spate, Bunaciu ocupă locul 12 în ierarhia mondială, avînd în față 4 sportive din R. D. Germană, cite două din S.U.A. și Canada și cite una din Olanda, Australia și U.R.S.S., performanța ei optînd (64,46) aflîndu-se la 1,91 sec de timpul cu care L. Jezek a cîștigat titlul mondial. Dacă românca și-ar fi egalat (cel puțin) la „mondiale” recordul înregistrat în primăvară în bazin de 25 m (multe din adversarele sale au reușit acest lucru), ar fi cucerit în Berlinul Occidental medalia de bronz a acestei probe!

Irinel Pănulescu a înnotat foarte bine aproape întreg sezonul, înregistrînd un spectaculos salt calitativ, atît în probele de crawl, cît și în cele de mixt. Dar exact atunci cînd a trebuit să confirme valoarea recordurilor sale, ploștețeanca a cedat, clasîndu-se în două finale ale C.E. de juniori pe locul VII la 100 m liber și locul VIII la 200 m mixt, proba ei favorită. Se știe foarte bine

că la „ora Florenței”, Irinel nu a fost întrecută decît de inotătoare mai în vîrstă cu un an; dealtfel ea deține și la această oră, de departe, cele mai bune performanțe (2:23,13 — 200 m mixt și 5:04,70 — 400 m mixt) pentru sportive de 14 ani de pe întregul continent. Din păcate însă, arbitrii nu au cum să țină cont și de acest criteriu... Cert este că și în aceste condiții, dacă Pănulescu și-ar fi realizat la Florența recordul obținut cu o lună mai devreme, la Linz, astăzi, medalia de argint a probei de 200 m mixt s-ar fi aflat în colecția ei! Oricum, și eleva lui M. Mitrofan mai are nevoie de serioase acumulări, de un cîștig de aproape 20 de secunde pentru a se gîndi la podiumul olimpic, fie în proba de 400 m mixt, fie în cea de 400 m liber.

În fine, reprezentativa noastră de polo a dovedit la ultimul campionat mondial că are forțe suficiente pentru a se întrece cu cele mai bune echipe din lume. Ea nu a obținut medalia pe care o pronosticaseră antrenorii ei, Ștefan Kroner și Alexandru Szabo, dar a dovedit tuturor că e bine pregătită la toate capitolele, cu un plus de tinerete și vigoare, ea poate ataca una din medaliiile ce se vor decerna, peste doi ani, la Moscova.

De ce nu s-au realizat integral obiectivele planificate, ce trebuie făcut în continuare pentru obținerea medaliiilor pe care și le-au propus sportivii noștri? În acest sens am cerut și părerea specialiștilor (activiști, antrenori, medici, cercetători, sportivi), a celor chemați să pună umărul pentru ca și natația să poată contribui în 1980 la zestrea olimpică a sportului românesc.

APORTUL CONSTANT AL MEDICINEI A DEVENIT INDISPENSABIL

Insuficientul sprijin al medicinei sportive în pregătirea inotătoarelor fruntașe constituie o altă explicație a neîndeplinirii obiectivelor propuse pentru anul 1978. Este adevărat, Carmen Bunaciu a beneficiat aproape în permanență de asistență medicală; Irinel Pănulescu însă — aproape deloc.

„Dar simpla prezență a medicului pe lîngă un lot, chiar și restrîns, nu rezolvă problemele multiple ale colaborării sale cu tehnicienii în antrenamentul modern — este de părere dr. IOAN DRĂGAN, directorul Centrului de medicină sportivă. Astăzi, la înnot, ca și la alte discipline sportive, medicul nu se poate rezuma doar la asistența zilnică, la recomandarea meniului și la medicamentației pentru recuperare și trebuie să recunoască în cei doi ani care au trecut s-a făcut foarte puțin”.

— Cum vedeți rezolvarea acestor probleme?

— În primul rînd am întărit colectivul cu dr. Ecaterina Flora, care se va ocupa în mod special de cele două sportive. Pentru unele investigații biochimice avem posibilități de a le face la locul antrenamentului; pentru cele mai complicate însă, sportivele vor trebui să se deplaseze periodic la laboratoarele Centrului.

— Ce ar trebui să facă practic acest colectiv?

— Munca sa propriu-zisă va trebui să se axeze pe trei direcții. În primul rînd este vorba de menținerea stării de sănătate a sportivelor; apoi, de refacerea optimă după efort. În al doilea, mai este vorba și de dirijarea pe plan biologic a efortului în antrenamentul pentru a furniza date cît mai bogate tehnicienilor.

— În lumea natației, specialiștii vorbesc tot mai mult despre folosirea fizioterapiei pentru dezvoltarea mobilității articulare, ca și de unele mijloace de dezvoltare a musculaturii în mediul acvatic?

— Și noi putem folosi fizioterapia, dar din păcate numai la Centrul. Cît privește cea de a doua problemă, ea este cunoscută în țara noastră, dar nu a fost încă experimentată.

MUNCĂ INTENSĂ, ȘTIINȚIFIC FUNDAMENTATĂ, NU... VACANȚE PRELUNGITE ȘI COMODITATE

Săritorii în apă au avut planificată deseori înscrierea la marile competiții oficiale — inclusiv la Jocurile Olimpice — dar de fiecare dată în preajma concursurilor respective s-a constatat că cei care trebuiau să ne reprezinte țara nu aveau o valoare competitivă pe plan internațional și, drept urmare, s-a renunțat la participare, așa cum s-a petrecut în 1976, înaintea J.O. de la Montreal, și anul acesta la C.M. de seniori și la C.E. de juniori. Desigur, situația nu poate fi un motiv de mîndrie pentru practicanții acestei ramuri a natației și antrenorii lor. Era de așteptat ca, în special aceștia din urmă, să-și privească în mod autocritic activitatea și apoi să treacă la fapte, pentru a recupera timpul irosit în ultimii ani.

Din păcate însă realitatea este cu totul alta și faptul că din luna august și pînă în aceste zile antrenorii și elevii lor și-au luat o vacanță prelungită, întreruptă din cînd în cînd de cite o vizită la Strandul tineretului, relevă o stare de fapt deloc încurajatoare în perspectiva Jocurilor Olimpice de la Moscova. Este drept, antrenorii Ion Ilieș, Pantelimon Decuseard și Nicolae Sparios, care se ocupă de cei mai buni săritorii ai țării, și-au

trecut drept obiective de pregătire înșurșirea de către sportivii lor a săriturilor cu coeficient de dificultate ridicat, dar îndeplinirea lor întîrzie, fapt reliefat și de secretarul adjunct al F. R. Natație — CONSTANTIN MIHAI: „Săritorii nu folosesc condițiile de pregătire pe care le au, orele lor de antrenament sînt insuficiente ca număr, densitatea lecțiilor lasă și ea de dorit. Pregătirea athletică planificată să fie îmbunătățită, înaintea intrării la bazinul acoperit s-a „realizat” mai mult în documentele antrenorilor, care continuă să manifeste lipsă de disciplină și comoditate, deși li s-a atras în repetate rînduri atenția că „muncind” în felul acesta sportivii lor vor rata din nou șansele de a lua parte la J.O. În aceste zile, ca prilejul unei ședințe de analiză, antrenorii s-au angajat să pornească la treabă cu toată hotărîrea. Controalele pe care le vom efectua cu regularitate ne vor arăta dacă promisiunile devin fapte, iar Cupa Europei (competiție europeană cu un campionat echivalent) care va fi găzduită anul viitor de municipiul Sibiu, va fi examenul care va decide în mare măsură posibilitatea participării săritorilor români la Jocurile Olimpice”.

OARE NU TREBUIA CONSULTATĂ ȘI F. R. NATAȚIE?

Ulcior nr. 2 din București este una din unitățile de bază ale natației românești. Printre elevii săi — multiplele campioane și recordmane ale țării Carmen Bunaciu, Mihaela Costea, Ligia Anastasescu, Mariana Paraschiv, surorile Carmen și Denisa Mihăilă, precum și numeroși componenți ai reprezentativei de juniori la polo.

Normal ar fi ca toate grupele, la diferite niveluri de vîrstă, dintr-o asemenea unitate specializată să fie încredințate spre pregătire celor mai bune și mai experimentate cadre tehnice care există în Capitală. Dar nu este așa. Am crezut, de asemenea, că pentru alegerea acestor cadre există o colaborare directă între Inspectoratul școlar al Municipiului București și F.R. Natație. Cu stupoare aflăm însă că la încadrările din ultimii doi ani, federația nici nu a fost consultată măcar! De ce?

INOTĂTORII NU AU UN ANTRENOR FEDERAL!

Cine urmărește modul în care sînt respectate, la secții, prevederile liniei metodice de antrenament elaborată de colegiul central de antrenori? Cine urmărește îndeaproape pregătirea diferitelor grupe de inotători fruntași? Cine s-a preocupat în această vară de asigurarea condițiilor materiale pentru ca inotătoarele desemnate să ne reprezinte în cele mai importante competiții să se poată antrena zilnic? Cine face îndrumarea metodică a antrenorilor din cluburi? La toate aceste întrebări există un singur răspuns: NIMENI.

De aproape doi ani, F.R. Natație nu dispune de serviciile unui antrenor federal, investit cu toate obligațiile ce decurg din rezolvarea problemelor mai sus-amintite și, ca urmare, o serie întregă de probleme vitale ale inotului de performanță sînt lăsate la voia întâmplării. Dacă cineva ar fi controlat cu maximă răspundere planurile de pregătire ale lui Carmen Bunaciu și Irinel Pănulescu și cum au fost ele respectate, mai ales în lunile de vară, poate că rezultatele celor două sportive ar fi fost mult mai bune.

BAZINE CU „APE TULBURI”...

Mulți dintre inotătorii noștri fruntași manifestă încă lipsuri tehnice în procedeul pe care îl folosesc. Antrenori cu inițiativă au încercat să-și filmeze elevii pentru a le explica concret unde greșesc. N-au reușit prea mare lucru din cauza lipsei (aproape generală) de claritate a apei. Deși se cunosc procedeele respective de tratare a apei din piscine, modul în care sînt folosite și îngrijite filtrele din instalații, se constată în continuare — din partea gospodărilor bazelor respective — o insuficientă preocupare în această direcție. De ce oare la Baia Mare, sau la Hunedoara acest lucru este posibil, iar la București (bazinele de la „23 August”, Dinamo, „Tineretului”, Reșița, Ploiești, Cluj-Napoca, Galați sau Constanța — nu?

Și încă o problemă. Bazinul acoperit de la „31 August”, invariabil, este supus în luna septembrie unor reparații și revizii, sportivii fiind lipsiți de una din principalele lor baze de pregătire. Oare toate aceste lucrări nu pot fi făcute în lunile iulie și august? Cît despre bazinul de sărituri ce să mai vorbim... La ora cînd apar aceste rînduri el este în continuare nefolosibil!

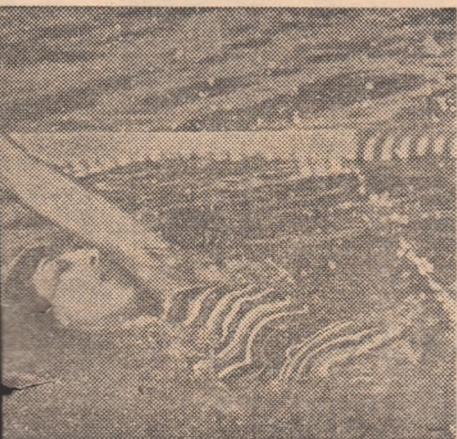
O SUGESTIE

Rezistența fizică a jucătorilor a fost determinantă în-o serie de partide decisive ale ultimului campionat mondial. Și echipa țării noastre a marcat un plus evident la acest capitol, în comparație cu evoluțiile sale din anii trecuți. Aceasta, fără îndoială, și ca o urmare a inițiativii colegiului de antrenori de a mări durata reprizelor la meciurile de

campionat de la 5 la 6 minute. Măsura s-a dovedit salutară și după părerea noastră ea poate fi îmbunătățită. De ce n-am adopta și noi, așa cum s-a și experimentat deja în alte țări, jocul cu 4 reprize de cite 7 minute, iar la juniori — cu reprize de cite 6 minute? Polo-ul românesc nu ar avea decît de cîștigat.

LE SUPERIOARE

OLIMPICE

Carmen Bunaciu, una dintre cele mai bune specialiste din lume la procedeul spate

RESPECTIV, 5 SECADE...

CE VA TREBUI SĂ FACEM în următorii doi ani? În primul rând va trebui să ne propunem obiective curajoase și realiste. Nu văd cine ar putea corecta în 1979 actualele recorduri mondiale — 61,51, la 100 m și 2:11,93 la 200 m, iar la Moscova se va câștiga, probabil, cu 61,2—61,3 și, respectiv, 2:11,5. Pe Carmen o despart la această oră, de cifre pronosticate, cite trei și, respectiv, cinci secunde, și cred sincer că vom putea reface acest handicap.

Pentru aceasta va trebui să mărim volumul de lucru cu aproximativ 30 la sută, iar intensitatea va trebui să atingă, de asemenea, cote dintre cele mai ridicate. Zilnic va trebui să lucrăm cel puțin o oră pe uscat pentru dezvoltarea forței specifice. Și ar mai fi ceva: Carmen nu are voie să scape nici un prilej de confruntare directă cu cele mai bune specialiste din lume, la procedeul respectiv.

Portarul echipei naționale, Doru Spina, a fost, incontestabil, jucătorul nr. 1 al anului

ARBITRII SÎNT DE VINĂ? „ADEVĂRUL ESTE CĂ NU ȘTIM SĂ JUCĂM FINALURILE DE PARTIDĂ!”

DINU POPESCU (193 de jocuri internaționale în 9 ani), căpitan al echipei naționale la 1978, este unul dintre decanii de vîrstă ai „7” lui reprezentativ. Solicitîndu-i părerea în legătură cu evoluțiile formației române în primul doi ani al ciclului olimpic (1977-1980), el ne-a declarat:

„Anul trecut, la „europene” ne-am clasat abia pe locul 7; dacă cineva ar fi avut curiozitatea să alcătuiască un clasament cu toate scorurile înscrise în fișele de arbitraj după trei reprize ale fiecărui meci, ne-ar fi acordat medalia de argint! Atunci, a fost limpede: a-am știut să jucăm finalurile de partidă și nu am avut un portar sigur în spatele nostru. La numai cîteva zile după turneul de la Jönköping am devenit campioni mondiali universitari.

Seria succeselor a continuat și în 1978 (patru victorii în 5 turnee), dar la „mondiale”, adică exact la principalul examen, nu am obținut decît poziția a 6-a și calificarea pentru J.O. Față de condițiile pe care le-am avut la dispoziție și de modul în care ne-am pregătit consider că este insuficient și principalul vinovat sistem

In dezbateri: DE CE N-AU FOST ÎNDEPLINITE TOATE OBIECTIVELE INTERMEDIARE? CE TREBUIE FĂCUT?

În ierarhia sporturilor olimpice, natația ocupă — după atletism — un binemeritat loc secund. Nu mai puțin de 31 de titluri, 93 de medalii și 682 de puncte sînt atribuite de fiecare dată celor mai buni înotători, jucători de polo și săritori din lume.

Din 1952 și pînă în prezent, reprezentanții natației românești nu au lipsit de la startul olimpic. Dar, excepțindu-i pe poloști, de două ori pe locul V (în 1960 și 1964) și o dată pe locul IV (în 1976), ceilalți sportivi au avut prezențe mai mult simbolice, ne-reușind să cucerească măcar un singur punct.

Acum, cînd ne mai despart doi ani de J. O. de la Moscova, poloștii și înotătorii din țara noastră întesc, cu șanse reale, puncte și medalii olimpice. Și aceasta în condițiile unei concurențe crescînde de la an la an. Echipa de polo și-a cucerit deja dreptul de participare la turneul de la Moscova, iar două dintre înotătoarele noastre fruntașe, Carmen Bunaciu și Irinel Pănulescu, dețin performanțe competitive pe plan mondial.

Dar pentru a-și atinge obiectivele pe care și le-au propus, sportivii noștri mai au nevoie de serioase acumulări, de o veritabilă fortificare în disputele premergătoare Olimpiadei cu cei mai valoroși adversari. Și aceasta cu atît mai mult, cu cît ei nu și-au realizat decît parțial obiectivele intermediare planificate pentru 1978.

La înot, Carmen Bunaciu a fost a 4-a în proba de 200 m spate a C.M., dar la o distanță de aproape trei secunde de locul III, pe care îl ținea. Este adevărat că spre deosebire de anul trecut, cînd a sosit a 3-a, în aceeași

probă, la „europene”, de această dată campioana țării nu a mai fost întrecută decît de o singură înotătoare de pe continent, Birgit Treiber (R.D.G.). Oricum însă, cu actualul ei record, Bunaciu este încă departe de podiumul olimpic și lucrul acesta ni-l demonstrează însăși lista celor mai bune 10 performere ale anului:

1. Linda Jezek (S.U.A.) 2:11,93 RM;
2. Birgit Treiber (R.D.G.) 2:13,74;
3. Antje Stille (R.D.G.) 2:13,81;
4. Cheryl Gibson (Canada) 2:14,23;
5. Glenda Robertson (Australia) 2:15,70;
6. Cornelia Polit (R.D.G.) 2:15,81;
7. Ute Winter (R.D.G.) 2:16,38;
8. Carmen Bunaciu (România) 2:16,65;
9. Daniela Beier (R.D.G.) 2:16,92;
10. Dian Girard (S.U.A.) 2:17,04.

În proba de 100 m spate, Bunaciu ocupă locul 12 în ierarhia mondială, avînd în față 4 sportive din R. D. Germană, cite două din S.U.A. și Canada și cite una din Olanda, Australia și U.R.S.S., performanța ei optimă (64,46) aflîndu-se la 1,91 sec de timpul cu care L. Jezek a cîștigat titlul mondial. Dacă romanca și-ar fi egalat (cel puțin) la „mondiale” recordul înregistrat în primăvară, în bazin de 25 m (multe din adversarele sale au reușit acest lucru), ar fi cucerit în Berlinul Occidental medalia de bronz a acestei probe!

Irinel Pănulescu a înotat foarte bine aproape întreg sezonul, înregistrînd un spectaculos salt calitativ, atît în probele de crawl, cît și în cele de mixt. Dar exact atunci cînd a trebuit să confirme valoarea recordurilor sale, ploieșteanca a cedat, clasîndu-se în două finale ale C.E. de juniori pe locul VII la 100 m liber și locul VIII la 200 m mixt, proba ei favorită. Se știe foarte bine

că la „ora Florenței”, Irinel nu a fost întrecută decît de înotătoare mai în vîrstă cu un an; dealtfel ea deține și la această oră, de departe, cele mai bune performanțe (2:23,13 — 200 m mixt și 5:04,70 — 400 m mixt) pentru sportive de 14 ani de pe întregul continent. Din păcate însă, arbitrii nu au cum să țină cont și de acest criteriu... Cert este că și în aceste condiții, dacă Pănulescu și-ar fi realizat la Florența recordul obținut cu o lună mai devreme, la Linz, astăzi, medalia de argint a probei de 200 m mixt s-ar fi aflat în colecția ei! Oricum, și eleva lui M. Mitrofan mai are nevoie de serioase acumulări, de un ciștig de aproape 20 de secunde pentru a se gîndi la podiumul olimpic, fie în proba de 400 m mixt, fie în cea de 400 m liber.

În fine, reprezentativa noastră de polo a dovedit la ultimul campionat mondial că are forțe suficiente pentru a se întrece cu cele mai bune echipe din lume. Ea nu a obținut medalia pe care o pronosticaseră antrenorii ei, Ștefan Kroner și Alexandru Szabo, dar a dovedit tuturor că e bine pregătită la toate capitolele, cu un plus de tinerețe și vigoare, ea poate ataca una din medalii ce se vor decerna, peste doi ani, la Moscova.

De ce nu s-au realizat integral obiectivele planificate, ce trebuie făcut în continuare pentru obținerea medaliei pe care și le-au propus sportivii noștri? În acest sens am cerut și părerea specialiștilor (activiști, antrenori, medici, cercetători, sportivi), a celor chemați să pună umărul pentru ca și natația să poată contribui în 1980 la zestrea olimpică a sportului românesc.

APORTUL CONSTANT AL MEDICINEI MUNCĂ INTENSĂ, ȘTIINȚIFIC FUNDAMENTATĂ, NU... VACANȚE PRELUNGITE ȘI COMODITATE

Insuficientul sprijin al medicinei sportive în pregătirea înotătoarelor fruntașe constituie o altă explicație a neîndeplinirii obiectivelor propuse pentru anul 1978. Este adevărat, Carmen Bunaciu a beneficiat aproape în permanență de asistență medicală; Irinel Pănulescu însă — aproape deloc.

„Dar simpla prezență a medicului pe lîngă un lot, chiar și restrîns, nu rezolvă problemele multiple ale colaborării sale cu tehnicienii în antrenamentul modern — este de părere dr. IOAN DRĂGAN, directorul Centrului de Medicină Sportivă. Astăzi, la înot, ca și la alte discipline sportive, medicul nu se poate rezuma doar la asistența zilnică, la recomandarea meniului și a medicației pentru recuperare și trebuie să recunoască în cel doi ani care au trecut s-a făcut foarte puțin”.

— Cum vedeți rezolvarea acestor probleme?

— În primul rînd am întărit colectivul cu dr. Ecaterina Flora, care se va ocupa în mod special de cele două sportive. Pentru unele investigații biochimice avem posibilități de a le face la locul antrenamentului; pentru cele mai complicate însă, sportivele vor trebui să se deplaseze periodic la laboratoarele Centrului.

— Ce ar trebui să facă practic acest colectiv?

— Munca sa propriu-zisă va trebui să se axeze pe trei direcții. În primul rînd este vorba de menținerea stării de sănătate a sportivelor; apoi, de refacerea optimă după efort. În sfîrșit, mai este vorba și de dirijarea pe plan biologic a efortului în antrenament pentru a furniza date cât mai bogate tehnicienilor.

— În lumea natației, specialiștii vorbesc tot mai mult despre folosirea fizioterapiilor pentru dezvoltarea mobilității articulare, ca și de unele mijloace de dezvoltare a musculaturii în mediul acvatic?

— Și noi putem folosi fizioterapia, dar din păcate numai la Centru. Cît privește cea de a doua problemă, ea este cunoscută în linii mari, dar nu a fost încă experimentată.

Săritorii în apă au avut planificată deseori înscrierea la marile competiții oficiale — inclusiv la Jocurile Olimpice dar de fiecare dată în preajma concursurilor respective s-a constatat că cei care trebuiau să ne reprezinte țara nu aveau o valoare competitivă pe plan internațional și, drept urmare, s-a renunțat la participare, așa cum s-a petrecut în 1976, înaintea J.O. de la Montreal, și anul acesta la C.M. de seniori și la C.E. de juniori. Desigur, situația nu poate fi un motiv de mîndrie pentru practicanții acestei ramuri a natației și antrenorii lor. Era de așteptat ca, în special aceștia din urmă, să-și privească în mod autocritic activitatea și apoi să treacă la fapte, pentru a recupera timpul irosit în ultimii ani.

Din păcate însă realitatea este cu totul alta și faptul că din luna august și pînă în aceste zile antrenorii și elevii lor și-au luat o vacanță prelungită, întreruptă din cînd în cînd de cite o vizită la strandul tineretului, relevă o stare de fapt deloc încurajatoare în perspectiva Jocurilor Olimpice de la Moscova. Este drept, antrenorii Ion Ilies, Pană Ștefan, Care se ocupă de cei mai buni săritori ai țării, și-au

trecut drept obiective de pregătire însușirea de către sportivii lor a săriturilor cu coecient de dificultate ridicat, dar îndeplinirea lor întruze, fapt reliefat și de secretarul adjunct al F. R. Natație — CONSTANTIN MIHAIE: „Săritorii nu folosesc condițiile de pregătire pe care le au, orele lor de antrenament sînt insuficiente ca număr, densitatea lecțiilor lor și ea de dorit. Pregătirea atletică planificată să fie îmbunătățită, înaintea intrării la bazinul acoperit s-a „realizat” mai mult în documentele antrenorilor, care continuă să manifeste lipsă de disciplină și comoditate, deși li s-a atras în repetate rînduri atenția că „munta” în felul acesta sportivii lor vor rata din nou șansele de a lua parte la J.O. În aceste zile, cu prilejul unei ședințe de analiză, antrenorii s-au angajat să pornească la treabă cu toată hotărîrea. Controlatele pe care le vom efectua cu regularitate ne vor arăta dacă promisiunile devin fapte, iar Cupa Europei (competiție echivalentă cu un campionat european), care va fi găzduită anul viitor de municipiul Sibiu, va fi examenul care va decide în mare măsură posibilitatea participării săritorilor români la Jocurile Olimpice”.

OARE NU TREBUIA CONSULTATĂ ȘI F. R. NATAȚIE ?

Liceul nr. 2 din București este una din unitățile de bază ale natației românești. Printre elevii săi — multiplele campioane și recordmane ale țării Carmen Bunaciu, Mihaela Costea, Lilia Anastasescu, Mariana Paraschiv, surorile Carmen și Denisa Mihăilă, precum și numeroși componenți ai reprezentativei de juniori la polo.

Normal ar fi ca toate grupele, la diferite niveluri de vîrstă, dintr-o asemenea unitate specializată să fie încredințate spre pregătire celor mai bune și mai experimentate cadre tehnice care există în Capitală. Dar nu este așa. Am crezut, de asemenea, că pentru alegerea acestor cadre există o colaborare directă între Inspectoratul școlar al Municipiului București și F.R. Natație. Cu stupoare aflăm însă că la încadrările din ultimii doi ani, federația nici nu a fost consultată măcar!

De ce?

INOTATORII NU AU UN ANTRENOR FEDERAL !

Cine urmărește modul în care sînt respectate, la secții, prevederile liniei metodice de antrenament elaborată de colegiul central de antrenori? Cine urmărește îndeaproape pregătirea diferitelor grupe de înotători fruntași? Cine s-a preocupat în această vară de asigurarea condițiilor materiale pentru ca înotătoarele desemnate să ne reprezinte în cele mai importante competiții să se poată antrena zilnic? Cine face îndrumarea metodică a antrenorilor din cluburi? La toate aceste întrebări există un singur răspuns: NIMENI.

De aproape doi ani, F.R. Natație nu dispune de serviciile unui antrenor federal, investit cu toate obligațiile ce decurg din rezolvarea problemelor mai sus-amintite și, ca urmare, o serie întreagă de probleme vitale ale înotului de performanță sînt lăsate la voia întâmplării. Dacă cineva ar fi controlat cu maximă răspundere planurile de pregătire ale lui Carmen Bunaciu și Irinel Pănulescu și cum au fost ele respectate, mai ales în lunile de vară, poate că rezultatele celor două sportive ar fi fost mult mai bune.

BAZINE CU „APE TULBURI”...

Mulți dintre înotătorii noștri fruntași manifestă încă lipsuri tehnice în procedeul pe care îl folosesc. Antrenori cu inițiativă au încercat să-și filmeze elevii pentru a le explica concret unde greșesc. N-au reușit prea mare lucru din cauza lipsei (aproape generală) de claritate a apei. Deși se cunosc procedeele respective de tratare a apei din piscine, modul în care sînt folosite și îngrijite filtrele din instalații, se constată în continuare — din partea gospodărilor bazelor respective — o insuficiență preocupare în această direcție. De ce oare la Baia Mare, sau la Hunedoara acest lucru este posibil, iar la București (bazinele de la „23 August”, „Dinamo”, „Tineretului”), Reșița, Ploiești, Cluj-Napoca, Galați sau Constanța — nu?

Și încă o problemă. Bazinul acoperit de la „23 August”, invariabil, este supus în luna septembrie unor reparații și revizii, sportivii fiind lipsiți de una din principalele lor baze de pregătire. Oare toate aceste lucrări nu pot fi făcute în lunile iulie și august? Cît despre bazinul de sărituri ce să mai vorbim... La ora cînd apar aceste rînduri el este în continuare nefolosibil!

GIMNASTICA LA LOCUL DE MUNCĂ -

o activitate cu eficiență confirmată prin date obiective

Gimnastica la locul de muncă, formă larg accesibilă de angrenare a masei de oameni ai muncii la practica sistematică și organizată a exercițiilor fizice, în scopul menținerii și întăririi sănătății și puterii de muncă, și-a confirmat de multă vreme utilitatea și eficiența. Cercetarea de specialitate și experiența practică de câțiva ani de zile, în întreprinderi și instituții, au dovedit cu date obiective necesitatea acestei activități. Câteva minute de exerciții anume alese au darul să alunge oboseala fizică și psihică, acumulată de regulă la jumătatea timpului de lucru, refac puterea mușchilor și prospețimea minții, compensează poziții incomode determinate de locul de muncă din cele mai diverse profesii și ramuri de producție. Efectele binefăcătoare ale gimnasticii la locul de muncă sînt oglindite în cantitatea și îndeosebi în calitatea produselor. Iată de ce în numeroase întreprinderi și instituții, în care sînt întrunite condițiile

necesare, programul de gimnastică a devenit de ani de zile o activitate cotidiană. Înțelegerea necesității și, ca urmare, măsurile organizatorice și tehnice, bazate pe un studiu atent, fac cîste conducerilor întreprinderilor, organelor sindicale și asociațiilor sportive respective. Astfel de exemple redăm în pagina de față. Dar mai sînt și altele de exemplu, de care ne vom ocupa în unele din numerele viitoare ale ziarului.

Afirmația că „merge muncă bine și fără gimnastică”, ascunzînd în fapt o atitudine de comoditate, dovedește nu numai o slabă cunoaștere a documentelor care reglementează această activitate utilă, ci și faptul că nu s-a încercat nici cel mai mic experiment, care ar fi dovedit cît de nefondată este opoziția factorilor responsabili față de gimnastica la locul de muncă.

Așadar, astăzi, încă o serie de argumente în favoarea unei activități sportive de larg interes.

Muncitoarele de la Întreprinderea de confecții și tricotaie din Capitală își petrec, de mulți ani, câteva minute pe zi în trivăria exercițiilor fizice. Ele practică gimnastica la locul de muncă cu bune rezultate asupra fortificării sănătății și creșterii randamentului în producție. Foto: V. BAGEAC

CURBA RANDAMENTULUI ÎN PRODUCȚIE CREȘTE!

Rezultate superioare în muncă și consolidarea sănătății — iată ce scoate în evidență studiul științific efectuat la „Tricodava”

După o anumită perioadă de practicare a gimnasticii la locul de muncă, cînd lucrurile sînt mai mult sau mai puțin sedimentate, pot fi efectuate studii ale căror concluzii să fie folositoare la un nivel mai general. Este ceea ce a realizat — fapt pentru care merită felicitări — comitetul sindicalului și asociația sportivă de la întreprinderea bucureșteană „Tricodava”. Compartimentul psiho-sociologic al întreprinderii, în colaborare cu Consiliul pentru educație fizică și sport al Sectorului 6 al Capitalei, a realizat un studiu științific privind efectele introducerii gimnasticii în secțiile „confecții cotton” și „confecții circulare”.

Pomindu-se de la ideea prezentată în toate documentele de partid, potrivit căreia programul de muncă trebuie astfel organizat încît realizările productive să fie în permanentă ascensiune cantitativă și calitativă — în condițiile depunerii unui efort fizic și neuropsihic cît mai redus — studiul amintit și-a propus observații asupra unui eșantion de muncitoare care FAC GIMNASTICĂ și unul mator, de muncitoare care NU FAC GIMNASTICĂ la locul de muncă, stabilindu-se că în condiții date (în funcție de starea organismului, de microclimatul de lucru, de operațiile ce trebuie executate etc.) fiecare muncitoare reacționează într-un anumit fel, s-a căutat un factor care să estompeze atât starea de oboseală, cît și posibilitatea contractării unor boli profesionale. Unul dintre acești factori (pentru că ei sînt mulți) s-a considerat că este practicarea gimnasticii la locul de muncă. Fiind observate timp de o săptămînă muncitoarele care fac gimnastică, s-a constatat că în atelierul I (cotton), la agregatele 1, 2, 3 și 4 s-a obținut o producție suplimentară totală de 1057 de piese, în valoare de 84360 de lei. Se precizează faptul că această creștere a productivității nu a necesitat eforturi fizice suplimentare, ci s-a realizat din „rezerva” de energie a muncitoarelor, obținută ca urmare a unei mai bune dispoziții de lucru, după efectuarea reprizei de gimnastică.

Din graficele care însoțesc studiul rezultă o creștere a curbei productivității (paralel cu ascensiunea corespunzătoare a curbei stării de sănătate) în raport cu ora cînd se ia pauza pentru efectuarea exercițiilor. S-a stabilit, astfel, că la ora 11,50 (pentru schimbul de dimineață) și la ora 19,40 (pentru cel de după-amiază) randamentul se află în punctul urcător maxim, după care începe să scadă. INTRODUCINDU-SE PRACTICAREA GIMNASTICII LA ACESTE ORE, TIMP DE CITE 5-7 MINUTE, CURBA NU COBOARĂ, CI RAMINE CONSTANTĂ PENTRU O PERIOADĂ, DUPĂ CARE REÎNCEPE SĂ URCE. În funcție de toate acestea, un colectiv de cadre didactice de la I.E.F.S., printre care Maria Birjega și Adina Birlea, au întocmit grupele cele mai adecvate de exerciții, cu recomandarea ca ele să fie schimbate după maximum 3 luni de practicare. Aceasta, pentru a se evita monotonia cauzată de plictiseala aceluiași exerciții.

Firește, după cum ne spunea tovarășul Petre Dudesu, prim-vicepreședinte al C.E.F.S. Sectorul 6, modelul de la „Tricodava” urmează a fi extins în toate întreprinderile sectorului care dispun de condiții. În plus, Interlocutorul nostru a ținut să adauge că întreaga acțiune a găsit în sprînjitor activ în persoana directorului Întreprinderii Tricodava, Ing. Gheorghe Dumitru. În același timp, consiliul asociației sportive (secretar Constantin Covăcescu) s-a ocupat permanent de extinderea gimnasticii, rezultatele fiind vizibile.

Și o ultimă noutate: la cererea muncitoarelor, în cadrul întreprinderii a fost deschis un „centru de sănătate”, frecventat de 40-50 de tinere care doresc să evite obezitatea, să-și mențină sănătatea, să-și fortifice organismul. Activitățile sînt conduse de profesoara Adina Birlea.

I. GV.

„UN... TIME-OUT CERUT DE ORGANISMUL UMAN DUPĂ O PERIOADĂ DE EFORT”

— Vă cunoaștem, tovarășe doctor Dorel Mihail, ca pe un iubitor al sportului în general, suportor statornic al ideii practicării gimnasticii la locul de muncă. Cum am putea defini această „pauză de sport” atât de necesară, de reconfortantă, la locul de muncă?

— Gimnastica la locul de muncă este un fel de „time-out” cerut de organismul uman după o perioadă de efort. Ea reprezintă o scurtă perioadă de activitate fizică avînd drept scop mobilizarea tuturor excitanților neuromusculari pentru stimularea de valori maxime, într-un termen scurt, a funcțiilor de bază ale organismului: circulație, respirație etc. La aceasta se adaugă și combaterea limitărilor mișcărilor din diferite articulații principale ale organismului, limitări care duc la apariția artrozelor, spondilozelor ș.a. Mă refer la persoanele care execută, în cadrul activității lor, un grad limitat de mișcare.

— Zeci și zeci de colective de oameni ai muncii împărtășesc ideea practicării gimnasticii la locul de muncă. Sînt cazuri, totuși, cînd acest... „time-out” solicitat de organism nu este cerut de cei interesați? Cum explicați acest lucru?

— Există împămîntenită în concepția multora — îndeosebi la tineri — convingerea că activitatea fizică solicitată în cadrul diverselor profesii reprezintă un quantum suficient de mișcare pentru combaterea fenomenului de sedentarism. Ideea este în dezacord cu datele fiziologice obiective oferite de cercetările ultimilor 20 de ani efectuate în țara noastră și în alte țări. Studiile arată că numai un program organizat de mișcări judicioas adaptate specificului muncii poate contribui

Interviu cu dr. DOREL MIHAIL, medic principal neurolog la Policlinica universitară Titan, membru în Comisia centrală sport-turism a U.G.S.R.

activ la scopul dorit de toți. Adică, la crearea unui organism echilibrat din punct de vedere fizic și psihic.

— Ați vorbit despre un program de mișcare, organizat, judicios, adaptat specificului de muncă. V-am ruga să dați amănunte în acest sens...

— Programele de gimnastică la locul de muncă trebuie să fie pește tot întocmite de către metodisti și medici, ținîndu-se seama de anumiți factori. Bunăoară, de specificul activității profesionale, de preponderența de sex și vîrstă, de schimbul în care se lucrează. Exercițiile trebuie plasate în acele momente de oboseală care duc automat la scăderea valorică a indicilor de producție. Activizarea tuturor funcțiilor organismului în acel moment realizează un dublu efect: pe de o parte, de stimulare judicioasă și echilibrată a organismului, iar pe de altă parte, de influență pozitivă asupra randamentului în muncă, prin combaterea stereotipiei și fenomenelor de oboseală fizică instalate inerent în cadrul oricărei activități de producție.

— Există date concrete în legătură cu sporirea randamentului în producție prin practicarea gimnasticii la locul de muncă?

— Experiențele făcute în Capitală — la Întreprinderea de confecții și tricotaie, la uzina „23 August”, la „Flacăra roșie” — precum și la alte multe întreprinderi din țară — U. T. Arad, „Țesătorii Iași” etc. — au demonstrat o creștere a produc-

tivității muncii care compensează timpul afectat programului de gimnastică. Se reușește chiar ridicarea randamentului cu un procent între 5 și 10 la sută față de secțiile în care nu s-au executat programele respective.

— Ce efecte pozitive mai are practicarea gimnasticii la locul de muncă?

— Se remarcă o schimbare a concepției masei de oameni ai muncii față de activitatea fizică. S-a înregistrat, astfel, o participare largită la activitatea sportivă organizată în întreprinderi și instituții, la diferite ramuri de sport. Rezultatele au fost și mai concludente ca urmare a măsurilor luate în școlile în care elevii beneficiază — înaintea unor ore de clasă — de așa-numitul program de gimnastică de înviorare, activitate care se apropie ca sens și conținut de repriza de gimnastică la locul de muncă. Acest lucru face ca marea masă a viitorilor oameni ai muncii să capete deprinderi și cunoștințe folositoare activității de mai tîrziu în cadrul procesului productiv.

Interviu realizat de Vasile TOFAN

CA UN PAHAR DE APĂ PE CARE-L BEI CÎND EȘTI ÎNSETAT

Insemnări de la întreprinderea „Mondiala” Satu Mare

„PARCĂ NE IA OBOSEALA CU MÎNA”

Cooperativa meșteșugărească „Delta”, una din unitățile cunosute ale economiei județului Tulcea, la finele primei luni nouă luni din acest an a raportat îndeplinirea planului anual. În atelierele acestei cooperative se fac covoare și obiecte de artizanat de o mare frumusețe, lucrute de cele peste 500 de cooperatoare. Și tot aici sportul de masă se poate mîndri cu rezultate deosebite. Gimnastica la locul de muncă, imagine cotidiană la „Delta”, adună toate cooperatoarele — fie că lucrează la secția covoare, artizanat, împletituri sau țesături — pe platoul din curtea întreprinderii. Sub îndrumarea unui pasionat instructor sportiv, Avram Puni, azi în vîrstă de 54 de ani, ele execută cu plăcere — așa cum procedază de vreo zece ani — exercițiile stabilite în program. Cu ce eficiență? Iată câteva păreri:

Nina Letter (țesătoare): „Prima oară cînd am venit în coo-

perativă priveam cu neîncredere gimnastica la locul de muncă. Dar, vîzîndu-le pe cele mai în vîrstă cum execută exercițiile, cum apoi reiau cu spor lucrul în fața gherghelului, le-am urmat exemplul”.

Vasilica Bogdarov (muncitoare în secția artizanat): „Nici nu vă dați seama ce bine ne simțim după efectuarea gimnasticii la locul de muncă. Lucrăm mai relaxat, parcă ne la oboseala cu mîna”.

Ion Călin (președintele cooperativei): „Am luat în consiliul de conducere hotărîrea ca toată lumea să practice gimnastica la locul de muncă. Am făcut acest lucru dîndu-ne seama de necesitatea exercițiilor respective. Iar dacă avem rezultate excelente în producție, aceasta se datorează și practicării gimnasticii la locul de muncă”.

Așadar, pe agenda sportivă a harnicilor cooperatoare tulcene figurează — la loc de frunte — practicarea gimnasticii la locul de muncă. Dorință unanimă, scop comun: menținerea sănătății și puterii de muncă!

Pompiliu COMȘA

Sîntem la „Mondiala” Satu Mare, una dintre cele mai mari și mai moderne întreprinderi de confecții din țară. Intrăm în secția I. Cîteva sute de muncitoare — cele mai multe dintre ele foarte tinere — lucrează la mașinile lor. Încăperea are ferestre mari, este bine iluminată. Ceasul arată 10,55. Elisabeta Bretan, șefa secției, spune cătoareva fete sînt deschise ferestrele, apoi ea însăși dă comanda pentru începerea reprizei de gimnastică. Se vede că sînt exerciții știute de muncitoare, pentru că toate le execută corect. Totul a durat exact 5 minute...

Cu peste 10 ani în urmă, „Mondiala” a fost printre primele întreprinderi unde gimnastica la locul de muncă a fost introdusă și extinsă aproape în toate secțiile productive, iar de atunci activitatea nu a fost întreruptă nici măcar pentru o zi. Se înțelege că s-a acumulat o experiență care, după cum aveam să aflăm, a fost folosită și pentru alte unități industriale din municipiul Satu Mare și chiar

din județ. Acum, 2.000 de muncitoare (atît în schimbul de dimineață, cît și cel de după-amiază) execută zilnic cîte 5 minute de gimnastică, cu Ernestin Varga, președintele și, respectiv, secretarul asociației sportive, interesîndu-se cum anume s-a acționat pentru ca o activitate atît de folositoare, cum este gimnastica la locul de muncă, să-și poată menține continuitatea și să aibă randamentul scontat. Ni s-a spus că principalii factori ai succesului au fost patru: înțelegerea totală de care a dat dovadă conducerea întreprinderii, sprîjind primă din partea celor două doctorii de la dispensarul unității, atragerea în rezolvarea acestei probleme a șefelor de secții și, în sfîrșit, răspunderea (firească) pe care și-a asumat-o comitetul sindicalului de a rezolva toate problemele legate de gimnastică.

Fără a insista asupra rolului fiecărui factor, vom aminti doar că ceea ce a făcut conducerea întreprinderii pentru ca

gimnastica la locul de muncă să nu fie o activitate formală a fost hotărîtor. Tovarășa directoare Otilia Indre a pus în discuția Comitetului oamenilor muncii propunerea de a se rezerva zilnic o pauză de 5 minute destinată exclusiv practicării gimnasticii. Firește, nimeni n-a avut nimic împotriva.

După repriza de gimnastică am stat de vorbă cu cîteva muncitoare. Ana Pop ne-a spus: „Cele cinci minute de gimnastică sînt pentru mine ca un pahar de apă pe care-l bei atunci cînd ești însetat. După ce fac gimnastică mă simt tot atît de proaspătă ca atunci cînd încep să muncesc la prima oră a dimineții”; Eva Turcozi: „Oboseala pe care o resimțeam după 4-5 ore de la începerea lucrului dispare complet după cele 5 minute de gimnastică. De aceea, consider că introducerea gimnasticii este atît în folosul nostru, cît și al producției”. Am discutat și cu Ana Bretan, șefa secției: „La început nu toate muncitoarele erau convinse că

gimnastica le este utilă la primul rînd lor. Unele erau interesate doar de... pauză. Acum — și am în vedere ultimii 6-7 ani — nu mai poate fi vorba de așa ceva. Muncitoarele s-au obișnuit într-atît cu gimnastica, încît n-ar mai renunța la ea”.

La sfîrșitul vizitei noastre la întreprinderea „Mondiala” am cerut doctoriței Ildice Berezi, de la dispensarul medical, cîteva aprecieri asupra eficienței gimnasticii: „Pentru că aproape toate muncitoarele din secțiile în care s-a introdus practicarea gimnasticii lucrează în poziție statică, cele 5 minute de exerciții le activează o serie de grupe musculare, previn artrozile și unele afecțiuni varicoase. Am observat, de asemenea, o evidentă regresivitate a surmenajului intelectual la muncitoarele unde acesta s-a instalat și, în plus, creșterea randamentului productiv cu aproape un procent după efectuarea reprizei de gimnastică”.

Ion GAVRILESCU

CAMPIONATE • COMPETIȚII • CAMPIONATE

FINALA „CUPEI DE TOAMNĂ” LA HANDBAL FEMININ : HIDROTEHNICA — UNIVERSITATEA BUCUREȘTI

După ce a ținut „capul de afiș” al handbalului feminin aproape un întreg sezon, „Cupa de toamnă” — ajunsă la a II-a ediție — și-a desemnat câștigătoarele celor două serii: Hidrotehnica Constanța și Universitatea București. Acum cele două echipe se pregătesc pentru cel din urmă „asalt” — finala competiției — programată miercuri, începând de la ora 10.30, în Sala polivalentă din Craiova.

Cele două echipe și-au încheiat pregătirile acasă, aflându-se acum la Craiova, unde se acomodează cu suprafața de joc a sălii în care se dispută finala „Cupei de toamnă”. Antrenorii ne-au făcut scurte declarații. Marcel Crețu (Universitatea): „Am avut aproape o săptămână de pregătiri intense. În program a intrat și un meci de verificare cu echil-

pa națională de junioare. Mă abțin de la vreun pronostic”. Traian Bucovăla (Hidrotehnica): „Sper într-o bună comportare a handbalistelor pe care le pregătesc. Deocamdată, atât”.

Iată clasamentele celor două serii:

Seria I	
1. HIDROTEH. 8 7 0 1 123-105 14	
2. Confecția Buc. 8 3 2 3 109-106 8	
3. Știința Bacău 8 3 1 4 100-97 7	
4. Rulmentul Bv. 8 2 2 4 112-126 6	
5. Progresul Buc. 8 2 1 5 89-99 5	

Seria a II-a	
1. UNIV. BUC. 8 6 0 2 125-110 12	
2. Costr. B. M. 8 5 1 2 130-98 11	
3. Univ. Tim. 8 5 1 2 115-108 11	
4. Mureșul Tg. M. 8 2 1 5 124-137 5	
5. Rapid Buc. 8 0 1 7 95-136 1	

MIINE, ÎN CAMPIONATUL DE RUGBY, TREI MECIURI LA... CONCURENȚĂ ÎN BUCUREȘTI. DE CE ?

Capitala găzduiește duminică trei dintre întinderile etapei a IV-a (prima a returului întrecerii pe serii): Steaua — Racemina Bala Mare (grupa B); Dinamo — Minerul Gura Humorului și R.C. Sportul studentesc — Universitatea Timișoara (ambele meciuri din cadrul grupei C). Din păcate, spectatori fidei ai rugbyului nu vor putea urmări toate aceste meciuri, deoarece ele se dispută la „concurență”, la aceeași oră, dar pe terenuri diferite: Steaua, Olimpia, respectiv complexul Tel. Nici măcar fotbalul, care are în urmă mulți suporteri, nu și permite luxul de a programa partide în același timp. De regulă, se caută și se găsește soluții acceptabile și pentru cluburi și pentru spectatori. El bine, ceea ce a rezolvat fotbalul pare a nu fi posibil la rugby. De ce? Ni se răspunde că decizia aparține cluburilor,

care și au „interesele” lor. Noi considerăm însă că orice meci de rugby este, în primul rând, un mijloc de propagandă pentru balonul oval. De aceea credem că a sosit momentul ca F.R.R. să pună piciorul în prag și să armonizeze dorințele echipelor cu ale spectatorilor, reținând organizarea cupajelor, pentru că realitatea interesele rugbyului trebuie să fie mai presus decât cele ale echipelor! Am propune, de asemenea, ca partidele oficiale să nu se mai dispute în timpul săptămânii, duminică, cum s-a luat un obicei în ultimul timp (D. C.).

În țară au loc meciurile: Farul Constanța — C.F.R. Brașov, C.S.M. Sibiu — Rapid Buc. (grupa A); Politehnica Iași — Rulmentul Birtad (B); Știința Petroșani — Politehnica Cluj-Napoca, T.C. Ind. — R.C. Grivița Roșie (D).

PARTIDE ECHILIBRATE ÎN CAMPIONATELE DE VOLEI

Duminică, în campionatele Diviziei A de volei sunt programate partidele unei noi etape, a patra la feminin și a doua la masculin.

Dintre jocurile feminine se detașează cel de la Iași, unde formația locală Penicilina primește vizita studentelor timișorene, neînvinse în primele trei etape. De asemenea, reține atenția derbyul constănțean Chimpeș — Farul, în care cele două formații (anul trecut participante în turneul 1-4, în noua ediție învinse în toate meciurile susținute) vor încerca să se reabiliteze în fața numeroșilor lor suporteri. În Capitală (sala Dinamo, ora 9), Dinamo — Universitatea Craiova, partidă în care gazdele vizează revanșa și pentru înfrângerea suferită din partea studentelor în cadrul „Daciadei”. Celelalte jocuri: Știința Bacău — Maratex Baia Mare, Rapid — C.S.M. Sibiu (sala Giulești), ora

10), C.S.U. Galați — „U” Cluj-Napoca.

„Capul de afiș” al întrecerii masculine îl deține, firește, întâlnirea Dinamo — Explorări Bala Mare (sala Dinamo, ora 10.30). După evoluțiile bune avute de băimăreni la recentele întreceri ale „Daciadei” (când au învins, după cum se știe, detașat combinata Steaua — Dinamo, de fapt echipa națională), misiunea bucureștenilor va fi destul de dificilă. Echilibrată se anunță și partida de la Brașov, în care formația locală Tractorul primește vizita echipei campioane, Steaua. În celelalte jocuri: „U” Cluj-Napoca — Delta Tulcea, Silvania Șimleu Silvaniei — C.S.M. Suceava, Viitorul Bacău — C.S.U. Galați și Universitatea Craiova — Politehnica Timișoara.

PENULTIMA ETAPĂ A DIVIZIEI DE JUDO

Campionatul Diviziei A de judo se apropie de final. Azi și mâine sînt programate, la București, Tg. Mureș și Miercurea Ciuc, întrecerile penultimei etape. În Capitală își vor disputa îndelungata și din cele 12 divizionare. Azi, în sala Dinamo, unde se vor întâlni C.S.M. Borzești, Olimpia și Dinamo București, formația gazdă este de departe favorită. Atît Olimpia, cît și C.S.M. nu pot emite pretenții în fața multiplei campioane la ea acasă. În schimb, confruntarea dintre Olimpia și C.S.M. se anunță deosebit de interesantă. Cel mai puternic „triumfiular” va avea loc însă, mîine dimineață la I.E.F.S. În această sală, Dinamo Brașov, neînvingătoare pînă acum va întâlni pe Nitramonia Făgăraș (clasată pe locul 3) și pe I.E.F.S., echipă care, deși reunește pe cei mai buni judoka studenți din Capitală, se află doar pe locul 5. Un alt „triumfiular” care se anunță extrem de echilibrat va avea loc la Tg. Mureș: A.S.A. — Politehnica Iași — Rapid Arad. Toate aceste echipe (situate la mijlocul clasamentului) se află la egalitate de puncte. La Miercurea Ciuc, formația locală Constructorul are prilejul de a părăsi zona retrogradării, întîlnind pe ultimele clasate: Universitatea Cluj-Napoca și I.O.B. Baș.

DIVIZIA A — SERIA SECUNDĂ LA POLO

În bazinul acoperit Floreasca din Capitală sînt în plină desfășurare întrecerile ultimului turneu al Diviziei A (seria a II-a) a polo. Iată rezultatele înregistrate pînă acum: Politehnica Cluj-Napoca — Rapid Arad 9-3; Progresul Oradea — Mureșul Tg. Mureș 13-3; C.S. Școlarul București — Industria Lini Timișoara

STEUA — DINAMO LA BASCHET

(Urmare din pag. 1)

nența loturilor, o întrecere nu numai echilibrată, ci și de un nivel tehnic superior”.

PALMARESUL MECIURILOR STEUA — DINAMO disputate în cadrul campionatelor naționale: 45-38 în favoarea dinamoviștilor. În ediția trecută: Steaua-Dinamo 3-2 (75-77, 87-82, 88-87, 81-79 și 78-84).

ALEXANDRU NILCA (STEUA) ÎNVINGĂTOR ÎN „CUPA ROMÂNIEI” LA SABIE

50 de concurenți și-au disputat ieri, în sala Floreasca II din Capitală, „Cupa României” la sabie. În grupele preliminare nu s-au înregistrat surprize, astfel încît în faza eliminărilor directe și recalcificărilor au fost prezenți 5 scriermeri de la Steaua, cîte 3 de la Dinamo și Tractorul Brașov, cîte 2 de la Poli Iași și Progresul București și unul de la Cl. Sp. Școlar Slobozia, adică sabrieri de la principalele centre din țară. În faza eliminărilor directe și recalcificărilor am consemnat un singur rezultat nescontat și eliminarea timpurie a lui D. Marin, component al lotului republican (acesta a pierdut, fără drept de apel, 4-10, la brașoveanul Dușa). În disputa pentru calificarea în finala de 8, sabrierii de la clubul Steaua și-au luat „partea leului”, patru calificându-se direct: I. Pop, E. Oancea, M. Mustăț și C. Marin, cel de-al cincilea sabrier militar fiind Al. Nilca. Ultimul trăgător ce și-a dobîndit dreptul de a evolua în finală a fost dinamovistul M. Frunză, învingător asupra coechipierului său I. Pantelimonescu în cel mai lung asalt al competiției (18-9).

Ultimul act a fost arbitrat de

„PARCURSURI” MAI DIFICILE ȘI EVOLUȚII BUNE ÎN CAMPIONATUL DE CĂLĂRIE

SIBIU, 27 (prin telefon). Fără îndoială, proba de categorie mijlocie din cadrul finalei campionatului republican de călărie (obstacole) a fost mult mai echilibrată decît precedentele, datorită, pe de o parte, evoluției mai bune și mai constante de la o manșă la cealaltă a concurenților, pe de altă parte, urmarea a modului de alcătuire a concursurilor, fiecare avînd o dificultate progresivă care a pus în evidență pregătirea fiecărui participant. Și, pentru că ne-am referit la pregătire, trebuie spus că înaintea fiecărui concurs de obstacole există momentul „recunoașterii parcursului”, care oferă nu numai posibilitatea de a vedea ordinea obstacolelor, ci și de a face o analiză a traseului în vederea găsirii tacticii celei mai adecvate. Dar, cum am observat și cu prilejul probei de ieri, această recunoaștere nu este folosită așa cum trebuie, fiind efectuată destul de superficial de către unii sportivi și antrenori. O serie de greșeli comise au drept cauză și acest mod de tratare a „momentului recunoașterii parcursului”.

Prima manșă a probei a adus în prim-planul luptei pentru titlu pe călăreții de la Steaua — Ion

„internaționalul” Dan Irimiciuc (retras recent din activitate) fiind, de fapt, o finală în familie, Steaua... C. Marin, favoritul inițial, n-a vrut să cîștige la Mustăț, ca apoi să nu se mai poată impune în fața lui Oancea, ieșind repede din cursă. În ultima treime a finalei, doi concurenți neînvinși, cu cîte 3 v: Nilca și Pop. Ultimul a condus tot timpul, în asaltul lor direct, dar a cedat tocma cînd ar fi avut nevoie de o maximă concentrare (Nilca a revenit de la 2-4). Și astfel, „veteranul” Alexandru Nilca nu pierde prilejul să treacă și de ultimul adversar, M. Mustăț, încheind victorios un sezon pe care l-a început furtunos, afirmîndu-se și pe planșele din strălănite, dar în care a capotat tocmai la punctul culminant, la campionatele mondiale...

Clasamentul final al „Cupei României”: 1. Al. Nilca (Steaua) 3 v, 2. M. Mustăț (Steaua) 3 v (+8), 3. I. Pop (Steaua) 3 v (+4), 4. C. Marin (Steaua) 2 v, 5. M. Frunză (Dinamo) 1 v (-8), 6. E. Oancea (Steaua) 1 v (-10).

P. S.

„PARCURSURI” MAI DIFICILE ȘI EVOLUȚII BUNE ÎN CAMPIONATUL DE CĂLĂRIE

Popa cu Despot, Mariana Meisel cu Ficus, Mihai Silvestru cu Lux și Cornel Din cu Fudul. Dintre ceilalți concurenți, dinamovistul Victor Demian cu Stolnic, Marian Simion cu Prejmer și ciujanul Emil Olteanu cu Neva s-au postat în „plasa” steliștilor, fiind departajăți doar de o „bară”. Cum spuneam, manșa a doua a fost mai dificilă, cu mai multe... capcane, din care doar Ion Popa cu Despot, care a mers mai constant, a reușit să treacă cu bine, obținînd, în final, un bine meritat succes.

Clasament: 1. Ion Popa (Steaua) cu Despot 4 p — Campion republican, 2. Victor Demian (Dinamo) cu Stolnic 3 p, 3. Emil Olteanu (A. S. Cluj-Napoca) cu Neva 8½ p, 4. Mihai Silvestru (Steaua) cu Lux 12 p (86,2 s), 5. Marian Simion (Dinamo) cu Prejmer 12 p, 6. Cornel Din (Steaua) cu Fudul 15 p.

Simbătă, de la ora 9, se desfășoară proba de dresaj din cadrul campionatului de concurs complet, iar de la ora 14 cea de obstacole (cat. semigrea). Duminică, în pădurea Șopa, are loc proba de cros a concursului complet.

Emanuel FĂNTĂNEANU

DIVIZIA A LA HOCHETI : DE DATA ACEASTA 5-1 PENTRU STEUA !

Cu meciurile de ieri, din cadrul etapei a X-a, s-au încheiat întrecerile primului din cele 4 tururi ale Diviziei A la hochei pe gheață. În Capitală, Dunărea Galați a întrecut, ca și în ajun, pe A.S.E. Sportul studentesc, de data aceasta cu 6-2 (1-0, 2-0, 3-2). Au înscris: Liga 2, Vișan 2, Brandabu, Amorțilă, respectiv Moldoveanu și Constantinescu. Arbitru: L. Enciu.

Două meciuri nu seamănă niciodată între ele! Tot așa și acest joc Steaua — Dinamo, de ieri seara, total diferit ca aspect general și, mai ales, ca rezultat față de cel din ajun. Joi, dinamovistii cîștigaseră net cu 6-1, în timp ce aseară, dimpotrivă, victoria a revenit aproape la fel de net steliștilor, învingători cu 5-1 (1-0, 2-0, 2-1). Steaua a impus ritmul care-i convenea și a dominat întreaga partidă, punctată, din păcate, cu multe durități și gesturi nesportive. Au înscris Gheorghiu (min. 25 și 50), Varga (min. 25), Hălăucă (min. 35), V. Huțanu (min. 49), respectiv Tureanu (min. 52, după ce ratase un sut de penalitate în min. 50). A condus O. Barbu, ajutat de A. Balint și M. Presneanu.

Romeo VILARA

La Miercurea Ciuc, Sport club a întrecut din nou pe Unirea Sf. Gheorghe cu 11-6 (3-0, 8-3, 0-3). Meciul de joi, cîștigat de localnici cu 9-1, a însemnat, de fapt, o revanșă a Sport clubului pentru înfrîngerea suferită în cadrul „Cupei României”. Hocheiștii din M. Ciuc, după cum ne-a informat corespondentul nostru, au jucat calm și organizat în apărare, rapid și penetrant în atac, demonstrînd astfel că pot

avea și prestații bune. În meciul condus de A. Biro (Tg. Mureș) au înscris Antal 3, Bartalis 2, Miklos, Szentes, Sandor, Eröss pentru gazde, Csiki pentru oaspeți. În meciul de aseară au înscris: Bartalis 3, Antal 2, Sandor 2, Miklos, Todor, Peter, Szentes, respectiv Dumitru 2, Csiki, Lukacs, Hergheliegi și Csedo.

Pe patinoarul acoperit din Miercurea Ciuc au început întrecerile primului tur al Diviziei A pentru echipele din cel de al doilea eșalon valoric. Se constată însă că nivelul tehnic și spectacular al jocurilor este destul de scăzut, iar unele formații se prezintă incomplete, Avîntul din Gheorgheni, de exemplu, avînd doar 8 jucători!

O frumoasă impresie au lăsat hocheiștii de la Metalul Rădăuți, care au cîștigat toate partidele susținute pînă acum. Iată rezultatele: Metalul Rădăuți — Agronomia Cluj-Napoca 11-5 (5-2, 2-2, 4-1), Tirnava Odorheii Secuiesc — Liceul M. Ciuc 4-3 (1-0, 1-2, 2-1), Avîntul Gheorgheni — Agronomia 7-0 (2-0, 2-0, 3-0), Metalul — Tirnava 12-1 (1-0, 5-0, 6-1), Metalul — Avîntul 7-2 (3-0, 2-2, 2-0), Agronomia — Liceul M. Ciuc 7-1 (1-0, 3-0, 2-1), Valeriu PAȘCANU, coresp.

CAMPIONUL „EN TITRE” ÎN DIFICULTATE

HIPISM

După cum se știe, anul hipic '77 s-a încheiat cu dublul succes înregistrat de antrenorul Mircea Ștefănescu: primul loc în cele două clasamente (formații și driveri), performanță ce nu se obține prea ușor, mai ales atunci cînd ai adversari ca G. Tănase, M. Gheorghe, I. Oană sau Tr. Marinescu. Mircea Ștefănescu nu realiza pentru prima oară un asemenea succes, el cucerind de mai multe ori primul loc în ierarhia driverilor noștri. Iată însă că anul acesta campionul din 1977 ocupă — pînă în prezent — un loc ceva mai modest (7) în cele două clasamente, formații și driveri. Firește că poziția actuală nu reflectă fidel calitățile profesionale ale acestui talentat driver. Deși are fost numeroase curse în care M. Ștefănescu a forțat victoria, calii lui (finuți în „prea multă stimă” de handicapeuri) nu au reușit să treacă primii linia sosirii. Sigur că timpul rămas până la închiderea stagiunii (anunțată pentru 10 decembrie) este prea scurt pentru ca M. Ștefănescu să mai poată constitui un pericol pentru G. Tănase, lider autoritar în momentul de față, dar el poate să ne arate prin rezultatele ce le va obține

SIMBĂTA

ATLETISM. Stadionul Republicii de la ora 9.30 și de la ora 14.30: concurs pentru copii și juniori dotat cu „Cupa Viitorului”.

BASCHET. Sala Floreasca, ora 16.30: Automatica — C.F.R. (m. B.), ora 18: Steaua — Dinamo (m. A).

JUDO. Sala Dinamo, de la ora 16: Dinamo — C.S.M. Borzești — Olimpia București (Div. A).

LUPTE. Sala Dinamo, de la ora 10 și de la ora 16: Divizia A la greco-romane, seria a II-a; sala Progresul, de la ora 10 și de la ora 16: Divizia A la libere, seria a III-a.

POITICE. Arena Vointă, ora 15: Vointă — Cetatea Giurgiu (f. A).

RUGBY. Stadionul Olimpia, ora 15.30: Olimpia — Calculator (Div. B).

VOLEI. Sala Flacăra roșie, ora 16: C.P.B. — Fl. Roșie (f. B); sala Progresul, ora 17.30: Progresul — Electra (m. B.).

DUMINICĂ

ATLETISM. Stadionul Republicii de la ora 9: concurs pentru copii și juniori dotat cu „Cupa Viitorului”.

BASCHET. Sala Floreasca, ora 9.30: Politehnica II — Electrica Fieni (m. B.), ora 10: Steaua — Dinamo (m. A).

BOX. Palatul sporturilor și culturii, de la ora 10: finalele campionatelor naționale și ale „Daciadei”.

FOTBAL. Stadionul Steaua, ora 13.15: Steaua — Chimia Rm. Vlcea (juniori), ora 15: Steaua — Chimia Rm. Vlcea (Div. A); teren Progresul, ora 11: Progresul Vulcan — Poiana Cimpina (Div. B); teren Metalul, ora 11: Metalul — Metalul Plopieni (Div. B); teren Unirea Tricolor, ora 11: Unirea Tricolor — Tehnometal București (Div. C); teren Fl. Roșie, ora 11: Fl. Roșie — Luceafărul I (Div. C); complexul „23 August”, teren IV, ora 11: Luceafărul II — Unirea Bolintin (Div. C); teren Abatorul, ora 11: Abatorul — Viscoza (Div. C); teren Automatica, ora 11: Automatica — ICSIM (Div. C); teren Electronica, ora 11: Electronica — Vointă București (Div. C); teren Mecanica fină, ora 11: Mecanica fină — Victoria Lehiu (Div. C); teren Sirena, ora 11: Sirena — Automecanica (Div. C).

JUDO. Sala I.E.F.S., de la ora 10: I.E.F.S. — Dinamo Brașov — Nitramonia Făgăraș (Div. A).

LUPTE. Sala Dinamo, de la ora 9: Divizia A la greco-romane, seria a II-a; sala Progresul, de la ora 9: Divizia A la libere, seria a III-a.

POITICE. Arena Vointă, de la ora 8.30: Vointă — Carpați Sinaia (Div. A, masc.); arena clubului întreprinderii Republicii, de la ora 8.30: Gloria — Petrolul Teleajen Ploiești (Div. A, masc.).

RUGBY. Stadionul Steaua, ora 9.30: Steaua — RACEMIN Baia Mare (Div. A); stadionul Olimpia, ora 9.30: Dinamo — Minerul Gura Humorului (Div. A); stadionul Tel, ora 10: R.C. Sportul studentesc — Universitatea Timișoara (Div. A); stadionul tinerețului, teren IV, ora 9.30: Gloria — Dunărea Giurgiu (Div. B); teren Tel, ora 13: Vulcan — R.C. Sportul studentesc II (Div. B); stadionul tinerețului, teren II; ora 9.30: C.S.S. 2 — R.C. Grivița Roșie (juniori).

VOLEI. Sala Giulești, de la ora 9: C.F.R. — Metalul Suceava (m. B) și Rapid — C.S.M. Sibiu (f. A); sala Dinamo, de la ora 9: Dinamo — Univ. Craiova (f. A) și Dinamo — Explorări B. Mare (m. A).

FINALA CAMPIONATULUI DE CICLOCROS

Ultimul ciclocros al anului — finală de campionat — a fost programat, ca de fiecare dată în anul din urmă, la Polana Brașov, pe un traseu care, datorită caracteristicilor sale tehnice, este cotat de specialiști drept cel mai bun din țară. Competiția de duminică reunește la start sportivi din întreaga țară.

Primul start se va da la ora 9, din fața cabanei „Zimbru”.

Gh. ALEXANDRESCU